2024/844

2024.3.14.

A BIZOTTSÁG (EU) 2024/844 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2024. március 13.)

a Kínai Népköztársaságból származó elektrolitikus mangán-dioxidok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2023. február 16-án az alaprendelet 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína, érintett ország) származó elektrolitikus mangán-dioxidok (a továbbiakban: EMD) behozatalára vonatkozóan. Az eljárás megindításáról a Bizottság értesítést (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]).

(2) A Bizottság az Autlán EMD SL (a továbbiakban: panaszos vagy Autlán) által 2023. január 3-án benyújtott panaszt követően indította meg a vizsgálatot. A panaszt a Tosoh Hellas Single Member SA (a továbbiakban: Tosoh) támogatta. A Bizottság megállapította, hogy a panaszt az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdése értelmében az EMD uniós gazdasági ágazata nyújtotta be. A panaszban foglalt, a dömpinggel és az abból eredő jelentős kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak a vizsgálat megindításához.

1.2. Nyersanyagpiaci torzulások

(3) 2023. szeptember 7-én a panaszos az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésével összhangban kérelmezte, hogy a vizsgálat terjedjen ki az érintett országban a vizsgált termékkel kapcsolatban tapasztalt állítólagos nyersanyagpiaci torzulások vizsgálatára annak értékelése céljából, hogy adott esetben a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő-e a kár megszüntetéséhez. A panasz elegendő bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy az érintett országban a mangánérc kivitele után nincs hozzáadottértékadó-visszatérítés (a továbbiakban: héa-visszatérítés). A 7. cikk (2a) bekezdésének második albekezdése kifejezetten a nyersanyagok torzulásaként említi a héa-visszatérítés csökkentését vagy visszavonását.

(4) A nyersanyagpiaci torzulások vizsgálata és annak értékelése érdekében, hogy adott esetben a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő lenne-e a kár végleges szakaszban történő megszüntetéséhez, a Bizottság az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése alapján módosította az eljárás megindításáról szóló, 2023. február 16-i értesítést. A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítés módosítását 2023. szeptember 13-án tette közzé ([3]) (a továbbiakban: módosító értesítés).

(5) A módosítást követően a Bizottság felkérte az érdekelt feleket a közreműködésre, és adott esetben kérdőíveket küldött nekik, hogy annak kitöltésével szolgáltassanak információkat az érintett ország szabad kapacitásáról, a nyersanyagokért folyó versenyről és az uniós vállalkozások ellátási láncaira gyakorolt hatásról. Emellett az alaprendelet 7. cikke (2a) és (2b) bekezdésének értelmében vett, nyersanyagokat érintő torzulásokra vonatkozó kérdőívet is küldött a Kínai Népköztársaság kormányának (a továbbiakban: a kínai kormány).

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o.
([2]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó egyes mangán-dioxidok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 57., 2023.2.16., 11. o.).
([3]) HL C 323., 2023.9.13., 10. o.

(6) Két együttműködő felhasználó – a Duracell International Operations Sàrl (a továbbiakban: Duracell) és a VARTA Consumer Batteries GmbH & Co. KGaA (a továbbiakban: Varta) – válaszolt a kérdőív vonatkozó részeire. A mintában szereplő két uniós gyártó –a Tosoh és az Autlán –, a mintában szereplő exportáló gyártók – Guangxi Guiliu New Material Co., Ltd (a továbbiakban: Guiliu), a Xiangtan Electrochemical Scientific Ltd (a továbbiakban: Xiangtan) és a Guangxi Daxin Huiyuan New Energy Technology Co, Ltd (a továbbiakban: Daxin) –, valamint a Kínai Fém-, Ásványi- és Vegyianyag-importőrök és -exportőrök Kereskedelmi Kamarája (a továbbiakban: CCCMC) és a Guanxi Mangánipari Szövetség (a továbbiakban: GMIA) benyújtották észrevételeiket. A Bizottság figyelembe vette az érdekelt felek által benyújtott információkat és észrevételeket, és azok alapján az alábbi vonatkozó szakaszokban kifejtettek szerint az indokolt esetekben módosította ideiglenes következtetéseit.

1.3. **Nyilvántartásba vétel**

(7) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (3)–(4) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

1.4. **Ideiglenes intézkedések**

(8) A Bizottság az alaprendelet 19a. cikkével összhangban 2023. szeptember 15-én megküldte a feleknek a javasolt vámok összefoglalását, valamint a dömpingkülönbözetek és az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez elegendő mérték részletes számítását. Az érdekelt felek felkérést kaptak arra, hogy három munkanapon belül észrevételeket tegyenek a számítások helytállóságára vonatkozóan. A mintában szereplő egyik exportáló gyártótól és a két uniós gyártótól 2023. szeptember 20-án érkeztek észrevételek.

(9) A Daxin exportáló gyártó szerint a dömpingkülönbözetet héa nélküli exportárak és rendes érték felhasználásával kell kiszámítani. A Tosoh uniós gyártó a nyereségcél kiszámításával kapcsolatban vetett fel egy szempontot. Az Autlán, a panaszos, a Daxinra vonatkozó dömpingkülönbözet kiszámítása pontosságának felülvizsgálatát és megerősítését kérte, emellett kérte a három exportőrnek a felek tájékoztatása során érzékenyként megjelölt adatai nyilvánosságra hozatalát. Mivel az észrevételek nem a számítások pontosságára vonatkoztak, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy azokat az ideiglenes intézkedések közzétételét követően az összes többi beadvánnyal együtt fogja megvizsgálni.

(10) A Bizottság 2023. október 13-án az (EU) 2023/2120 bizottsági végrehajtási rendelettel ([4]) (a továbbiakban: ideiglenes rendelet) ideiglenes dömpingellenes vámokat vetett ki a Kínából származó EMD behozatalára.

1.5. **Az eljárás további menete**

(11) Az ideiglenes dömpingellenes vám kivetésének alapjául szolgáló alapvető tények és szempontok nyilvánosságra hozatalát követően (a továbbiakban: az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatása) a mintában szereplő három exportáló gyártó, a CCCMC és a GMIA szervezet, a két uniós gyártó, valamint a felhasználók egyike (a Duracell) az ideiglenes rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében előírt határidőn belül írásbeli beadványban közölte az ideiglenes ténymegállapításokkal kapcsolatos álláspontját.

(12) Amennyiben a felek kérelmezték, lehetőséget kaptak szóbeli meghallgatásra is. A következő meghallgatásokra került sor: Duracell – 2023. június 23. és november 28.; Autlán – 2023. június 30.; Varta – 2023. július 4.; Xiangtan – 2023. október 25.; CCCMC – 2023. november 16.; az Autlán és a Tosoh közös meghallgatása – 2023. november 15.

(13) A Bizottság folytatta a végleges ténymegállapításokhoz szükségesnek ítélt valamennyi információ felkutatását és ellenőrzését. A végleges ténymegállapítások megfogalmazásakor a Bizottság megvizsgálta az érdekelt felek észrevételeit, és azok alapján az indokolt esetekben módosította az ideiglenes ténymegállapításokat.

(14) A Bizottság tájékoztatta az érdekelt feleket azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján végleges dömpingellenes vámot kívánt kivetni a Kínából származó EMD behozatalára (a továbbiakban: az érdekelt felek végső tájékoztatása). A felek lehetőséget kaptak arra, hogy egy meghatározott határidőn belül észrevételeket tegyenek az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatban. Az Autlán, a Tosoh, a CCCMC és a GMIA (közösen), valamint a Xiangtan és a Daxin a határidőn belül észrevételeket nyújtott be.

([4]) A Bizottság (EU) 2023/2120 végrehajtási rendelete (2023. október 12.) a Kínai Népköztársaságból származó elektrolitikus mangán-dioxidok behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L, 2023/2120, 2023.10.13., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2120/oj).

1.6. **Az eljárás megindításával kapcsolatos állítások**

(15) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (1)–(2) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

1.7. **A 7. cikk (2a) bekezdése szerinti nyersanyagpiaci torzulásokra vonatkozó állítások**

(16) A CCCMC/GMIA kifogásolta azt a módosító értesítésben kitűzött 15 napos határidőt, amelyen belül a felek észrevételt tehetnek az uniós érdek értékelésével kapcsolatban ([5]); arra hivatkoztak, hogy az új vizsgálatok által felvetett gazdasági és ellátási lánccal kapcsolatos kérdések összetettek, ezért kutatást és az érintett vállalatokkal történő információcserét igényelnek. A két szervezet felkérte a Bizottságot, hogy ismét módosítsa az eljárás megindításáról szóló értesítést, és legalább 30 napot biztosítson az érdekelt feleknek észrevételeik benyújtására.

(17) A Bizottság megjegyezte, hogy valamennyi olyan fél esetében meghosszabbította a határidőt, amely azt konkrét indokolás kísértében kérte. Kiemelte továbbá, hogy az eljárás megindításáról szóló, 2023. február 16-i értesítés ([6]) lehetővé tette a felek számára, hogy az észrevételek megtételére rendelkezésre álló határidőtől számított 7 napon belül észrevételeket tegyenek a többi érdekelt fél által szolgáltatott információkkal kapcsolatban, így szükség esetén valamennyi fél élhetett ezzel a lehetőséggel. Erre tekintettel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az érdekelt felek elegendőt időt kaptak arra, hogy észrevételt tegyenek és véleményt nyilvánítsanak a kérdésben.

(18) A Guiliu állítása szerint azáltal, hogy a panaszos a vizsgálat megindítása után hét hónappal (és nem az eljárás megindításakor) új állításokat közölt, sérült az érdekelt felek védelemhez való joga. A Guiliu továbbá azt állította, hogy a Bizottságnak a korábbi gyakorlatát ([7]) kellene követnie, amely szerint a panaszosnak az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének alkalmazására vonatkozó igényét elutasította, mivel a panasz az eljárás megindításakor nem szolgált bizonyítékkal arra vonatkozóan, hogy az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének második albekezdésében felsorolt intézkedések bármelyike fennállt volna, és erre a Bizottság sem talált bizonyítékot az eljárás megindításakor. Ezenkívül a Guiliu megemlítette, hogy a panaszos akadályozta a vizsgálatot azzal, hogy az új állításokat az eljárás késői szakaszában nyújtotta be.

(19) A Bizottság először is megállapította, hogy a Guiliu által említett ügyben a kérelmet az érdekelt felek végső tájékoztatását követően nyújtották be. A szóban forgó ügyben az állítólagos nyersanyagpiaci torzulásokra vonatkozóan elegendő bizonyítékot tartalmazó kérelmet az ideiglenes intézkedések bevezetését megelőzően időben benyújtották, így a Bizottságnak a vizsgálat során elegendő ideje volt az ügy hatékony kivizsgálására. A Bizottság továbbá úgy véli, hogy ezen felek védelemhez való jogát maradéktalanul tiszteletben tartotta. Az eljárás megindításáról szóló értesítésnek a módosító értesítéssel módosított 5.5.1. szakasza ugyanis valamennyi érintett gazdasági szereplőt tájékoztatta eljárási jogairól és kötelezettségeiről, és ismertette azt a folyamatot, amelynek mentén a Bizottság össze kívánja gyűjteni a ténymegállapításaihoz szükséges információkat, valamint le kívánja vonni az állítólagos nyersanyagpiaci torzulásokra vonatkozó következtetéseket. Az érdekelt feleknek lehetőségük nyílt arra, hogy észrevételt tegyenek a panaszos által benyújtott kérelemben a nyersanyagpiaci torzulások állítólagos fennállására vonatkozóan közölt bizonyítékokkal, valamint a nyersanyagpiaci torzulásokra vonatkozó állítások vizsgálatával kapcsolatos egyéb szempontokkal kapcsolatban. Ezért a Bizottság elutasította a Guiliu állításait. Végül a fentiekre tekintettel nem világos, hogy a panasz miként akadályozta volna a vizsgálatot. Ezt a Guiliu ezt sem fejtette ki. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerinti, az állítólagos nyersanyagpiaci torzulások vizsgálatára irányuló kérelmet időben nyújtották be, és az nem akadályozta a Bizottságot az ügy megfelelő kivizsgálásában.

(20) A Duracell azt állította, hogy a Bizottság folyamatban lévő vizsgálat keretében nem állapíthat meg új jogalapot, és nem módosíthatja a vizsgálat módszertani hatályát, mivel az alaprendeletnek nincs olyan rendelkezése, amely alapján a Bizottság kiegészítő – a vizsgálat megindításakor nem is létező – bizonyítékokat mérlegelhetne. A fél értelemszerűen hivatkozott a Törvényszék T-126/21. sz., Azot kontra Bizottság ügyben hozott ítéletére ([8]), amelyben a Törvényszék megállapította, hogy az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének második albekezdése értelmében az uniós gyártók által vagy nevében benyújtott felülvizsgálati kérelemben szereplő bizonyítékok

([5]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó egyes mangán-dioxidok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló, 2023. február 16-án közzétett értesítés módosításáról (HL C 323., 2023.9.13., 10. o.).

([6]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó egyes mangán-dioxidok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 57., 2023.2.16., 11. o.).

([7]) A Bizottság (EU) 2021/2239 végrehajtási rendelete (2021. december 15.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes közüzemi méretű acél szélerőműtornyok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 450., 2021.12.16., 59. o.).

([8]) A T-126/21. sz., Azot kontra Bizottság ügy (ECLI:EU:T:2023:376).

elégséges jellegére vonatkozó feltétel teljesül, ha e bizonyítékokat határidőn belül nyújtják be. Ezenkívül a Duracell azt állította, hogy a Bizottság a saját gyakorlatában a hasonló kérelmeket elutasítja, így ebben az esetben is ugyanezt az érvelést kell értelemszerűen alkalmazni ([9]).

(21) A Bizottság az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésével összhangban, az alaprendelet 5. cikke alapján vizsgálatot indított az állítólagos nyersanyagpiaci torzulásoknak az uniós gyártók által vagy nevében benyújtott kérelemre alkalmazandó jogi normával összhangban történő vizsgálatára. A panaszos az 5. cikk értelmében elegendő bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésében meghatározott nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn, ezért a Bizottság úgy módosította az eljárás megindításáról szóló eredeti értesítést, hogy az alaprendelet előírásainak megfelelően a vizsgálat ezekre a nyersanyagpiaci torzulásokra is kiterjedjen. A Bizottság a vizsgálat megindításakor tehát nem sértett azonosított jogi normát. Ezenkívül a Törvényszéknek a Duracell által hivatkozott T-126/21. sz. ügyben hozott ítéletére való hivatkozást illetően a Bizottság megjegyezte, hogy az említett ítélet nem jogerős, mivel fellebbezés tárgyát képezi. Mindenesetre az ítélet az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatra, valamint az annak megindításához szükséges információkra vonatkozik. Az ítélet nem terjed ki az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének alkalmazására, amely inkább a vizsgálat egyik elemére vonatkozik, semmint annak létjogosultságára. Ezen túlmenően, még a T-126/21. sz. ügyben hozott ítélet indokolását követve is, a 11. cikk (2) bekezdésével ellentétben az 5. cikk nem tartalmaz semmilyen különös korlátozást arra vonatkozóan, hogy az uniós gyártók mikor kérhetik vizsgálat megindítását. Mindebből tehát nem adódik a Duracell által felhozott analógia. A Bizottság ezért elutasította a Duracell állításait.

1.8. **Mintavétel**

(22) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (8)–(15) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

1.9. **Egyedi vizsgálat**

(23) Az ideiglenes rendelet (16) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően a Bizottság megvizsgálta azt a kérelmet, amely egy kínai exportáló gyártó egyedi vizsgálatának engedélyezésére irányult. Az egyedi vizsgálat iránti kérelem rendkívül hiányos volt. Ebből következik, hogy a kérelmező az említett rendelet 17. cikkének (3) bekezdése értelmében „nem nyújtotta be a szükséges információkat az [alaprendeletben] előírt határidőn belül". Mindenesetre a benyújtott információkból kiderült, hogy több további vállalatot is meg kellene vizsgálni, ami „túl nagy terhet jelentene, és a szóban forgó ügy összetettségét figyelembe véve akadályozná a vizsgálat kellő időben történő befejezését" ([10]). Emiatt a Bizottság elutasította ezt a kérést.

1.10. **Kitöltött kérdőívek és ellenőrző látogatások**

(24) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (17)–(21) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

1.11. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(25) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (22) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

2. **ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK**

(26) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (23)–(36) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

3. **DÖMPING**

(27) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CCCMC, az együttműködő exportáló gyártók és az együttműködő uniós gyártók észrevételeket tettek a dömpingre vonatkozó ideiglenes megállapításokkal kapcsolatban.

([9]) A Bizottság (EU) 2020/492 végrehajtási rendelete (2020. április 1.) a Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről (HL L 108., 2020.4.6., 1. o.).

([10]) Alaprendelet, 17. cikk (3) bekezdés.

3.1. **Az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti eljárás a rendes érték megállapításához**

(28) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (37)–(43) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

3.2. **Rendes érték**

3.2.1. *Jelentős torzulások fennállása*

(29) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Daxin, a Xiangtan, a CCCMC és a GMIA számos észrevételt nyújtott be a jelentős torzulások fennállásával kapcsolatban.

(30) Először is a Daxin, a CCCMC és a GMIA előadta, hogy a jelentés már nem naprakész, különös tekintettel a közzététele óta mind az Unióban, mind pedig Kínában bekövetkezett jelentős gazdasági fejleményekre, beleértve azt, hogy uniós gazdasági ágazatok támogatásokban részesültek annak érdekében, hogy jobban megfeleljenek az új uniós iparpolitikai célkitűzéseknek, illetve azt, hogy sor került a vállalati beruházásokba és döntéshozatalba való beavatkozásokra. Ezenkívül a Daxin, a CCCMC és a GMIA azt állította, hogy a Bizottság a vizsgálatok helyett jelentéseket vesz figyelembe, és azzal, hogy a jelentésre támaszkodik, a Bizottság továbbra is körkörösen érvel, és a jelentésben szereplő állításokat az exportőröknek kell cáfolniuk. A Daxin, a CCCMC és a GMIA ezért emlékeztetett arra, hogy a bizonyítás a vizsgálatot végző hatóságot terheli.

(31) A Bizottság elutasította a jelentés állítólagos elavultságára vonatkozó érvet. A Bizottság megjegyezte, hogy a jelentés átfogó dokumentum, amely széleskörű objektív bizonyítékokon – többek között a kínai hatóságok által közzétett jogszabályokon, szabályokon és hivatalos szakpolitikai dokumentumokon, nemzetközi szervezetek mint harmadik felek által összeállított jelentéseken, szakemberek tudományos tanulmányain és cikkein, továbbá egyéb megbízható független forrásokon – alapul. Annak ellenére, hogy a Bizottság a jelentést 2017 decemberében tette nyilvánosan hozzáférhetővé, megállapításai nagyrészt továbbra is helytállóak, és azokat a jelenlegi vizsgálat során gyűjtött további bizonyítékok egészítették ki, az ideiglenes rendelet 3.2.1. szakaszában foglaltak szerint. Hozzá kell tenni azt is, hogy az érdekelt feleknek bőséges lehetőségük volt arra, hogy megcáfolják vagy kiegészítsék a jelentést, illetve észrevételeket fűzzenek hozzá és az annak alapjául szolgáló bizonyítékokhoz, és egyetlen fél sem terjesztett elő olyan érveket vagy bizonyítékokat, amelyek cáfolták volna a jelentésben szereplő forrásokat és információkat. Az uniós iparpolitikát és támogatásokat érintő érvekkel kapcsolatban kiemelendő, hogy a Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerint az exportáló országban alkalmazott árak és költségek tekintetében az adott rendelkezésben felsorolt egy vagy több torzító elem lehetséges hatását elemzi. A rendes érték megállapítása szempontjából semmilyen jelentőséggel nem bírnak a más piacokra (például az uniós piacra) jellemző költségszerkezetek vagy árképzési mechanizmusok. Emiatt a Bizottság ezt az érvet is elutasította.

(32) Azt az érvet illetően, hogy a tényleges vizsgálatot országjelentés kiadása helyettesíti, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének e) pontja szerint, ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a panaszos által a jelentős torzulások fennállásáról benyújtott bizonyítékok elegendőek, akkor ezen az alapon is megindíthatja a vizsgálatot. Azonban a jelentős torzulások tényleges fennállásának és hatásának megállapítására, valamint az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjában előírt módszertan ezt követő alkalmazására az érdekelt felek ideiglenes és/vagy végső tájékoztatása idején, a vizsgálat eredményeként kerül sor. Ebben a vizsgálatban a jelentés az abban foglalt bizonyítékokkal együtt a rendelkezésre álló bizonyítékok része, amelyek indokolják az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazását. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az ideiglenes rendelet 3.2.1. szakasza tartalmazza a jelentős torzulások fennállására vonatkozó teljes bizottsági értékelést. A Bizottság jelentős mennyiségű, a vizsgálatot specifikusan érintő további bizonyítékot használt fel, valamint tekintetbe vette a felek által benyújtott, de a jelentésben nem szereplő érveket is. Az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti módszertan alkalmazása szempontjából azok a ténymegállapítások meghatározók, amelyek szerint az adott ügyben jelentős torzulásoknak kell fennállniuk, ez pedig a jelen vizsgálat esetében teljesül ([11]). A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(33) Másodszor: a Daixin, a CCCMC és a GMIA azzal érvelt, hogy a Bizottság tévesen értelmezte Kína szocialista piacgazdasági doktrínájának jellegét, és nem végzett átfogó elemzést a kínai gazdaság szerkezetéről, valamint a szabad piac és a Kínai Kommunista Párt (a továbbiakban: KKP) vezető szerepe közötti összefüggésről. A Daxin, a CCCMC és a GMIA azzal támasztották alá az érvelésüket, hogy a KKP Központi Bizottságának és az Államtanácsnak „*A szocialista piacgazdasági rendszer javításának felgyorsítása az új korszakban*” című, 2020. májusi véleménye többek között megerősítette, hogy a szocialista piacgazdaság reformjának nagy tiszteletben kell tartania a piacgazdaság

([11]) Lásd: a 2023. június 21-i ítélet, Guangdong Haomei New Materials és Guangdong King Metal Light Alloy Technology kontra Bizottság, T-326/21, ECLI:EU:T:2023:34, 104. pont.

általános szabályát, minimalizálnia kell a piaci források közvetlen kormányzati elosztását és a mikrogazdasági tevékenységekbe való közvetlen beavatkozást, teljes mértékben ki kell használnia a piac meghatározó szerepét az erőforrások elosztásában, továbbá fokoznia kell a kormányzat szerepét a piac hiányosságainak hatékony kezelésében.

(34) Az érvet el kellett utasítani. A szocialista piacgazdaság koncepciója Kína teljes jogalkotási és gazdasági struktúráját áthatva gyakorlatilag minden lényeges gazdasági kérdésben vezető szerepet ad a KKP-nak, ideértve a pénzügyi rendszer és a tőkeforrások ellenőrzését, a gazdasági ágazatok stratégiai fontosságuk szerinti megjelölését, a személyzeti kérdések ellenőrzését – az összes alapvető kinevezéssel együtt –, a pártszervezeteknek, bizottságoknak az állami hatóságokra és a gazdaság egészére kiterjedő, formális hálózatán keresztüli gazdaságpolitikai koordinációt stb. A kiválasztott szakpolitikai dokumentumokból kiragadott hivatkozások nem változtathatnak azon a következtetésen, hogy a párt, illetve az állam teljes mértékben uralja az ország gazdaságát, amint az nemcsak az ideiglenes rendelet 3.2.1. szakaszában bemutatott bizonyítékokból, hanem a stratégiai célkitűzésekre hivatkozó politikai dokumentumokból is egyaránt kiderül ([12]).

(35) Harmadszor: a Daxin, a CCCMC és a GMIA vitatta a Bizottság azon megállapítását, amely szerint a kínai gazdaság egy ipari tervrendszer révén átfogó adminisztratív kontroll alatt áll. Az exportáló gyártók azt állították, hogy a tervek csak iránymutatásnak minősülnek, és a kínai vállalatokra nézve nem kötelezők. Ezzel összefüggésben a Daxin, a CCCMC és a GMIA hozzátette, hogy az EU-n belül és a tagállamokban is léteznek Kína ötéves terveihez hasonló fejlesztési kezdeményezések, például az EU-n belüli új ipari szövetségek, valamint hatalmas állami támogatási programok is.

(36) A kínai tervezési dokumentumok jellegével kapcsolatos érvelést illetően a Bizottság hangsúlyozta, hogy a kínai gazdaságot valóban az ötéves tervek bonyolult szövevénye hatja át, amelyek minden szinten a hatóságok döntéseinek mozgatórugói. Az exportáló gyártók érveivel ellentétben a Bizottság az ötéves terveket kötelező erejű dokumentumoknak tekinti. Ez a jelentés 4.3. szakaszában említett alkalmazandó jogszabályokból, valamint magukból a tervezési dokumentumokból következik. A tizennegyedik országos ötéves terv például tartalmaz egy külön szakaszt, amely a tervezési végrehajtási mechanizmus javításáról szól és amely kimondja, hogy: „A közszolgáltatásokra, a környezetvédelemre, a biztonságra és egyéb területekre vonatkozóan az e tervben meghatározott kötelezően alkalmazandó mutatók, főbb mérnöki projektek, valamint feladatok tekintetében tisztázni kell a felelősségi köröket és az ütemezési követelményeket, az állami források elosztását, a szociális források irányítását és ellenőrzését, valamint a tervezett teljesítés biztosítását. Az iparfejlesztés és a strukturális kiigazításra vonatkozóan az e tervben meghatározott elvárt mutatók és feladatok tekintetében ezek megvalósításában elsősorban a piaci szereplőkre kell támaszkodni. A kormányzatoknak – azok valamennyi szintjén – kedvező politikai, intézményi és jogi környezetet kell teremteniük.” ([13])

(37) Ami a Daxinnak, a CCCMC-nek és a GMIA-nak az EU-ban és a tagállamokban állítólagosan létező hasonló támogatási rendszerekre való hivatkozását illeti, a Bizottság – az ideiglenes rendelet 3.2.1. szakaszában, a (47) és (121) preambulumbekezdésben már említett módon – megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerint az említett rendelkezésben felsorolt egy vagy több torzító elem lehetséges hatásának elemzése az exportáló országbeli árak és költségek figyelembevételével történik, más piacok költségszerkezete és árképzési mechanizmusai ezen eljárás szempontjából nem relevánsak ([14]). A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(38) Negyedszer: a Daxin, a CCCMC és a GMIA azzal érvelt, hogy nem minden EMD-gyártó állami tulajdonú vállalat, és ha vannak is az állam tulajdonában lévő vagy állami befektetést megvalósító vállalatok, ez nem bizonyítja az e vállalatok működésébe való kormányzati beavatkozást. Az exportáló gyártók a kínai társasági törvény 11. cikkére hivatkozva hozzátették továbbá, hogy a KKP és az érintett vállalatok közötti kapcsolatok nem feltétlenül azt jelzik, hogy a kormány ellenőrzést gyakorol a vállalat működése fölött.

([12]) Lásd például a tizennegyedik országos ötéves terv 2–3., 8–9. és 58–60. fejezetét.
([13]) Lásd a tizennegyedik országos ötéves terv 65. fejezetét.
([14]) Lásd: a 2023. június 21-i ítélet, Guangdong Haomei New Materials és Guangdong King Metal Light Alloy Technology kontra Bizottság, T-326/21, ECLI:EU:T:2023:34, 107. pont.

(39) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében az a tény, hogy a szóban forgó piacot jelentős mértékben olyan vállalkozások szolgálják ki, amelyek az exportáló ország hatóságainak tulajdonában vannak, ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt működnek, csupán egyike azoknak az elemeknek, amelyek hatását a jelentős torzulások fennállásának értékelésekor figyelembe kell venni. Ugyanakkor még ha az állami tulajdonú vállalatok nincsenek is túlsúlyban egy adott ágazatban, az állami tulajdon csak egy a jelentős torzulások mutatói közül. A kormányzati beavatkozás – az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontjában felsorolt mutatókkal összhangban – más formákat is ölthet, melyeket a 3.2.1. szakasz ismertet. Jóllehet ebben az összefüggésben a kínai társasági törvény 11. cikkének relevanciája nem teljesen egyértelmű, a Bizottság rámutatott, hogy még az említett társasági törvény 1. cikke is a társadalmi és gazdasági rend megőrzésére és a szocialista piacgazdaság fejlődésének előmozdítására tesz utalást mint célkitűzésekre. A Bizottság ezért elutasította ezt az érvet.

(40) Ötödször: a Daxin, a CCCMC és a GMIA azt állította, hogy a Bizottság nem szolgáltatott elegendő bizonyítékot a vállalatokra, a tulajdonra és a csődre vonatkozó kínai jogszabályok nem megfelelő végrehajtására vonatkozó ténymegállapítások alátámasztására. Az exportáló gyártók különösen azt állították, hogy Kína rendszeresen felügyeli a csődjog végrehajtását, beleértve a csődügyek tárgyalását és a módosításokra vonatkozó javaslatokat, azaz nem mulasztja el a jogszabályok megfelelő alkalmazását és érvényesítését. Ezenkívül a Daxin, a CCCMC és a GMIA azt állította, hogy egyetlen olyan eset megnevezésére sem került sor, ahol a tőkéhez és a beruházásokhoz való hozzáférés torzulása bizonyított lenne. Hasonlóképpen a Daxin, a CCCMC és a GMIA vitatta a Bizottságnak a bérekkel kapcsolatos jelentős torzulásokra vonatkozó következtetését. Ennek kapcsán azzal érveltek továbbá, hogy a Bizottság nem végzett ágazatspecifikus elemzést annak bizonyítására, hogy az EMD-ágazatban dolgozó munkavállalók kiszolgáltatott foglalkoztatási helyzetben vannak, béreik pedig torzultak.

(41) Ezeket az érveket a Bizottságnak nem állt módjában elfogadni. A csődjog végrehajtását illetően a Bizottság rámutatott: még ha Kína végre is hajtott bizonyos reformokat a fizetésképtelenségi eljárások terén, a rendelkezésre álló információk arra engednek következtetni, hogy az állam továbbra is beavatkozik, és egyéb olyan problémák merülnek fel, amelyek a csődjog nem megfelelő alkalmazására utalnak. Jóllehet a fizetésképtelenségi ügyek viszonylag alacsony száma már önmagában is arra utal, hogy a piaci erők hatására nem szűnnek meg az életképtelen gazdasági szereplők, a folyamatos állami beavatkozást különösen jól példázzák a Legfelsőbb Népi Bíróság különböző értelmező intézkedései, amelyek a gazdasági folytonosságot és a társadalmi stabilitást olyan prioritásokként emelik ki, amelyeket az alacsonyabb szintű bíróságoknak a csődeljárás során figyelembe kell venniük.

(42) A bérek torzulásait illetően a Bizottság emlékeztetett arra, hogy – ahogy azt az ideiglenes rendelet 3.2.1. szakasza is megállapította a (105) preambulumbekezdésben – a kínai bérek többek között a háztartási nyilvántartási rendszerből (hukou) fakadó mobilitási korlátozások, valamint a független szakszervezetek és a kollektív tárgyalások hiánya miatt torzulnak. Nem áll rendelkezésre olyan információ, amely alapján egyértelműen megállapítható lenne, hogy az EMD-gyártók, köztük a Daxin és a CCCMC vagy a GMIA által képviselt gyártók belföldi bérköltségeit nem befolyásolták a munkaerőpiaci torzulások, emellett sem a Daxin, sem a CCCMC vagy a GMIA által képviselt más gyártó nem mutatott be arra vonatkozó bizonyítékot, hogy az ideiglenes rendelet 3.2.1. szakaszában említett torzulások nem befolyásolják a munkaerőköltségeit.

(43) Hasonló észrevételek fogalmazhatók meg a kínai pénzügyi rendszerre vonatkozóan is. Az ideiglenes rendelet 3.2.1. szakaszában, a (108) preambulumbekezdésben foglalt megállapítás szerint a kínai bankokat a források kihelyezése során, többek között a hitelfelvevők kockázatértékelése tekintetében a közpolitikák vezérlik. Mivel sem a Daxin, sem a CCCMC/GMIA nem nyújtott be azt igazoló további információkat, hogy az ideiglenes rendelet 3.2.1. szakaszában ismertetett torzulások nem befolyásolják az EMD-gyártók tőkéhez való hozzáférését, az érvet el kellett utasítani.

(44) Hatodszor: a Daxin, a CCCMC és a GMIA előadta, hogy a Bizottság vizsgálati módszertanának és indokolásának meg kell felelnie a WTO keretében kialakult elvek és gyakorlatok által meghatározott normáknak. Az exportáló gyártók azzal érveltek, hogy a Bizottságnak nagyobb bizonyítási terhet kell viselnie a torzított piac meghatározásakor, különös tekintettel annak magyarázatára, hogy a kormányzati hatáskörök vagy felhatalmazások hogyan eredményezik a termelési költségek tényleges és bizonyítható torzulását.

(45) A Bizottság elutasította a Daxin, a CCCMC és a GMIA által felhozott érveket. A Bizottság úgy véli, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti módszertan teljes mértékben összhangban van az Európai Unió WTO-kötelezettségeivel, és az exportáló gyártók nem közölték, hogy a Bizottság állítólagosan mely elveket és gyakorlatokat nem követett. Az ideiglenes rendelet 3.2.1. szakasza részletes magyarázatot tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a különböző típusú torzulások (legyenek akár horizontálisak, vagyis a kínai gazdaság egészét érintők, akár kifejezetten a EMD-ágazatban megfigyelhetők) hogyan befolyásolják a piac működését, és ezáltal a vizsgálat tárgyát képező termék előállítási költségeit is.

(46) Következésképpen a Bizottság elutasította a Daxin, a CCCMC és a GMIA érveit.

(47) A Xiangtan először is előadta, hogy a Bizottság még mindig nem fejtette ki részletesebben, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a WTO-megállapodásokkal – köztük Kína WTO-csatlakozási jegyzőkönyvével és dömpingellenes megállapodásával –, valamint a Vitarendezési Testület határozataival, különösen a DS473. sz. ügyben hozott határozatával való összeegyeztethetőségével kapcsolatos érvelését. A Xiangtan szerint az, hogy a Bizottság pusztán megismételte, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése teljes mértékben összhangban van az Uniónak a WTO-jogból fakadó kötelezettségeivel, nem szolgált további egyértelműsítéssel a kérdésben. Ezenkívül a Xiangtan a DS473. sz. ügyre hivatkozva azt állította, hogy a Bizottság a jelentős torzulások állítólagos fennállása alapján nem volt jogosult figyelmen kívül hagyni a költségeit, illetve árait, tekintettel arra, hogy az ilyen torzulások fennállása semmi esetre sem elegendő annak megállapításához, hogy a gyártó nyilvántartásai nem tükrözik megfelelően az érintett termék előállításához és értékesítéséhez kapcsolódó nyersanyagköltségeket. Végezetül a Xiangtan azt állította, hogy a Bizottság a jelenlegi vizsgálatban nem indokolta kellőképpen az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazását.

(48) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Ami a Xiangtannak az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a WTO-joggal, különösen a dömpingellenes megállapodás 2.2. és 2.2.1.1. cikkében foglalt rendelkezésekkel, valamint a DS473. sz. ügyben tett ténymegállapításokkal való állítólagos összeegyeztethetetlenségére vonatkozó érveit illeti, a Bizottság megismételte az első feljegyzésben arra vonatkozóan kifejtett álláspontját, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése teljes mértékben összhangban van az EU WTO-jog, különösen a dömpingellenes megállapodás rendelkezései szerinti kötelezettségeivel. Emellett a DS473. sz. ügyet illetően a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az említett ügy nem az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazását érintette, hanem az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének egy konkrét rendelkezéséét. Ami a Xiangtan azon érvét illeti, hogy a bizonyítás terhe a Bizottságra hárul, az állítás nem helytálló. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a WTO-jog a Fellebbezési Testület által a DS473. sz. ügyben adott értelmezés szerint a szükséges és megalapozott kiigazítások mellett lehetővé teszi a harmadik országok adatainak felhasználását. A Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazását megalapozó jelentős torzulások fennállását országos szinten kell megállapítani, és amennyiben fennállásuk megállapítást nyer, az az exportáló országbeli költségeket és árakat alkalmatlanná teszi a rendes érték számtani képzésére. Ilyen körülmények esetére az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése az előállítási és értékesítési költségeknek torzulástól mentes árak vagy referenciaértékek alapján történő számításáról rendelkezik, ideértve az exportáló országhoz hasonló fejlettségű, megfelelő reprezentatív országban érvényesülő torzulástól mentes árakat is. Az alaprendelet szóban forgó rendelkezése előírja továbbá olyan belföldi költségek használatát, amelyekről egyértelműen megállapítható, hogy nem torzultak. A jelenlegi vizsgálatban a Bizottság az ideiglenes rendelet 3.2.1. szakaszában bizonyította, hogy torzulások állnak fenn az EMD-ágazatban, míg a Xiangtan esetében nem volt megállapítható pontos és megfelelő bizonyítékok alapján, hogy a belföldi költségek torzulástól mentesek lennének.

(49) Másodszor: a Xiangtan azt állította, hogy a kínai EMD-ágazatban nem áll fenn jelentős torzulás, tekintettel arra, hogy: i. noha a Xiangtan 40 %-os állami tulajdonban lévő vállalat, a kormány részesedése nem feltétlenül jelenti azt, hogy a kormány beavatkozik a vállalat üzleti tevékenységébe, ahogy az sem, hogy a vállalat elnöke és az igazgatótanács titkára egyidejűleg a KKP-ban is pozíciót tölt be; ii. a vállalatot nyilvánosan jegyzik a tőzsdén, ennélfogva a piacorientált modern vállalatirányítási szabályok és tőzsdei jegyzési követelmények hatálya alá tartozik; iii. a Bizottság nem bizonyította, hogy a kínai kormány állítólagos horizontális beavatkozásai a termelési tényezők jelentős torzulásához vezetnek, és következésképpen hatással vannak a Xiangtan működésének költségeire és árára.

(50) Ezeket az érveket a Bizottságnak nem állt módjában elfogadni. Először is a kormányzati beavatkozást illetően a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében az a tény, hogy a szóban forgó piacot jelentős mértékben olyan vállalkozások szolgálják ki, amelyek az exportáló ország hatóságainak tulajdonában vannak, ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt működnek, csupán egyike azoknak az elemeknek, amelyek hatását a jelentős torzulások fennállásának értékelésekor figyelembe kell venni.

Ugyanakkor még ha az állami tulajdonú vállalatok nincsenek is túlsúlyban egy adott ágazatban, az állami tulajdon csak egy a jelentős torzulások mutatói közül. A kormányzati beavatkozás – az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontjában felsorolt mutatókkal összhangban – más formákat is ölthet, melyeket a 3.2.1. szakasz ismertet. A 2. cikk (6a) bekezdésének második franciabekezdése szerint egy adott országban fennálló jelentős torzulások értékelése szempontjából az egyik lényeges elem az állami jelenlét a vállalatoknál, amelynél fogva az állam befolyást gyakorolhat az árak vagy a költségek tekintetében. A párttagoknak a Xiangtan irányítási struktúráiban való részvétele egyértelműen jelzi, hogy a vállalat nem független az államtól, és a piaci erők helyett inkább a KKP politikájához kell igazodnia, függetlenül attól, hogy az állam közvetlenül határozza meg az értékesített áruk árát, vagy a vállalat és a KKP közötti kapcsolatok közvetettebb módon, például kedvezőbb elbánás és hatósági támogatás révén befolyásolhatják a vállalat költségeit és árait.

(51) Másodszor: mi a jelentős torzulásoknak a meglévő kormányzati beavatkozások ellenére fennálló állítólagos hiányát illeti, a Xiangtan érvei nem voltak elfogadhatók. A Xiangtan nem szolgáltatott olyan információt, amely megkérdőjelezné a Bizottság arra vonatkozó észrevételeit (lásd az ideiglenes rendelet (87)–(100) preambulumbekezdését), miszerint az EMD-ágazatot ösztönzött, ennélfogva torzító hatású állami támogatásban részesülő iparágnak tekinti. Ugyanez vonatkozik a vizsgált termék gyártásához szükséges inputokkal kapcsolatos torzulásokra is (lásd különösen az ideiglenes rendelet (83), (85) és (106) preambulumbekezdését). Harmadszor: ami a Xiangtan azon állítását illeti, miszerint modern vállalatirányítással rendelkező, magántulajdonban lévő vállalat, a Bizottság az ideiglenes rendelet 3.2.1. szakaszában ismertette a Kínában végrehajtott jelentős kormányzati beavatkozásokat, amelyek a piaci elveknek megfelelő, hatékony forráselosztás torzulását eredményezték. Ezek a torzulások a tulajdonosi szerkezettől vagy az irányítási struktúrától függetlenül érintik a kereskedelmi szereplőket.

(52) A Bizottság a fentiek alapján elutasította a Xiangtan érveit.

3.2.2. *Reprezentatív ország*

(53) Az ideiglenes rendeletben a Bizottság úgy döntött, hogy Kolumbiát használja reprezentatív országként, és a Quimpac de Colombia vállalat pénzügyi adatait vette figyelembe a számtanilag képzett rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerinti kiszámításához. A kiválasztás során alkalmazott módszertan részleteit a felek számára a nyilvános aktában 2023. június 12-én és 2023. július 4-én rendelkezésre bocsátott első és második feljegyzés (a továbbiakban: első feljegyzés és második feljegyzés) tartalmazza.

(54) Az ideiglenes rendelet közzétételét követően a Xiangtan az ideiglenes rendelet (144) és (145) preambulumbekezdésében már bemutatott érvek alapján megismételte azon állítását, hogy Kolumbia nem megfelelő reprezentatív ország.

(55) A Bizottság már az ideiglenes rendelet (147) és (148) preambulumbekezdésében foglalkozott az észrevételekkel. Emellett Xiangtan nem nyújtott be új információt, és alternatív reprezentatív országot sem javasolt. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(56) A Daxin, a CCCMC és a GMIA megismételte, hogy az energia kolumbiai árát számos tényező befolyásolja, és hogy az energiaárak még a Kínáéhoz hasonló gazdasági fejlettségű különböző országok között is jelentősen eltérnek. A CCCMC és a GMIA, valamint a Daxin azt állította, hogy a Bizottságnak alternatív megoldásként a kínai exportőrök saját adatait kellene felhasználnia. A Bizottság már az ideiglenes rendelet (151) és (152) preambulumbekezdésében foglalkozott ezzel az állítással, amelyet elutasított.

3.2.3. *A termelési tényezők torzulástól mentes költségeinek megállapításához felhasznált források*

Mangánérc

(57) A Xiangtan azt állította, hogy a Bizottságnak referenciaárak alkalmazása helyett mind az önállóan bányászott, mind az importált mangánérc tényleges költségét kellene figyelembe vennie. A Xiangtan ezt az állítást a helyben bányászott ércek alacsonyabb mangántartalmával támasztotta alá, amely az állítása szerint azt eredményezi, hogy ezeket a helyi érceket nem érintik a torzulások. Az importált ércek tekintetében a Xiangtan azt állította, hogy mivel a mangánkoncentráció, az ellenőrzési jelentések és a származásra vonatkozó információk rendelkezésre álltak, a referenciaérték alkalmazása nem lett volna helyénvaló.

(58) A Bizottság mindkét állítást elutasította. A Xiangtan nem fejtette ki, hogy a torzulások miért ne vonatkoznának az alacsonyabb koncentrációjú belföldi mangánércekre, amelyeket az EMD gyártási folyamatában a magasabb koncentrációjú importált ércekkel együtt használnak fel.

(59) A Bizottság azért alkalmazta az importált ércek referenciaértékeit, mert egyik gyártó sem nyújtott be pontos és megfelelő bizonyítékot a torzulások hiányára vonatkozóan. Ennek elsődleges oka az volt, hogy az ércbeszerzés valamennyi esetben kínai közvetítőn keresztül történt, függetlenül attól, hogy az Kínában vagy máshol található.

(60) A Xiangtan megismételte azt az állítását, hogy a Bizottság a mangánérc referenciaértékét nem megfelelő módszerrel számította ki; ezúttal is javasolta, hogy a termelési tényezőkre vonatkozó második feljegyzéshez fűzött észrevételeiben ismertetett két alternatív módszer egyikét alkalmazzák. A Bizottság már az ideiglenes rendelet (170) és (171) preambulumbekezdésében foglalkozott ezzel az állítással. A Xiangtan nem mutatott be új tényeket, érveket vagy használható alternatív módszert az érc eltérő mangánkoncentrációjából eredő árkülönbségek megbízható megállapítására.

(61) A Daxin, a CCCMC és a GMIA ismételten kifogásolta továbbá, hogy a Bizottság a helyi forrásból származó mangánérchez képest jelentősen magasabb mangánkoncentrációval rendelkező ércre vonatkozó referenciaértéket fogadott el – a felek javasolták, hogy a Bizottság a kínai exportőrök költségeinek figyelembevételével igazítsa ki a referenciaértéket.

(62) A Bizottság alaposan elemezte az érdekelt felek által megjelölt valamennyi forrást, beleértve az Asian Metal és a ferroalloynet.com kínai platformok adatait is. Az elemzés feltárta, hogy a mangántartalom alapján nem mutatható ki következetes árkülönbség. Éppen ellenkezőleg, a fastmarkets.com adatai szerint két – 37 %-os és 44 %-os – érckoncentráció következetlen árkülönbségeket mutatott, mivel egyes hónapokban a magasabb koncentráció tonnánkénti egységára alacsonyabb is volt, mint az alacsonyabb koncentráció esetében. Ugyanezt támasztják alá az Asian Metal adatai is, amelyek szerint egy 13 %-os koncentrációjú érc tonnás egységára bizonyos hónapokban magasabb volt, mint egy 37 %-os koncentrációjú érc esetében. Ezek a megállapítások egyértelműen igazolták, hogy nincs konzisztens összefüggés a mangántartalom és az árképzés között. Következésképpen a Bizottság megerősítette a mangánércre vonatkozó ideiglenes referenciaértéket, és elutasította az állítást.

(63) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Xiangtan megismételte a mangánércre vonatkozó két állítását. A vállalat egyrészt azt állította, hogy a referenciaár helyett a saját maga által bányászott mangánérc tényleges költségét kellett volna figyelembe venni. Másrészt megismételte, hogy a Bizottság helytelenül számította ki a mangánérc referenciaárait.

(64) Ami az első állítást illeti, a Bizottság az ideiglenes rendeletben már kifejtette, hogy a kínai eredetű mangánérc tényleges költsége helyett miért számolt referenciaértékekkel. Új tény hiányában a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(65) A mangánérc referenciaértékére vonatkozó második állításában a Xiangtan azzal érvelt, hogy a magasabb és az alacsonyabb érckoncentráció metrikus tonnánkénti referenciaértéke közötti eltérés következetes mintázatot követ, ugyanakkor semmilyen részletet vagy bizonyítékot nem mutatott be sem az állítólagosan következetes árkülönbség mibenlétére, sem pedig arra vonatkozóan, hogy a szóban forgó árkülönbség miként lenne alkalmazható a kínai gyártók által használt alacsonyabb koncentrációjú mangánércre. A Bizottság elutasította az állítást.

(66) A Xiangtan továbbá azt állította, hogy a Bizottság a tények tekintetében tévesen állapította meg azt, hogy egyes esetekben a magasabb koncentrációjú érc tonnánkénti egységára nem éri el az alacsonyabb koncentrációjú ércét. A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással, mivel például szinte a teljes 2020. májusi időszakban az MB-MNO-0003 (37 %, CIF Tianjin) metrikus tonnánkénti USD egységára magasabb volt, mint az MB-MNO-0001 (44 %, CIF Tianjin) változaté ([15]). Amint azt a (62) preambulumbekezdés már kifejtette, nincs következetes árkülönbség a mangánérc ára és mangánkoncentrációja között. Mindenesetre a 37 %-os és a 44 %-os koncentráció közötti különbséget még a következetes eltérés esetleges megállapítása esetén sem lehetne alkalmazni a jelentősen alacsonyabb koncentrációjú helyi kínai ércekre, amelyekre vonatkozóan nem állt rendelkezésre referenciaérték. A Bizottság ezért megerősítette a mangán-referenciaérték kiszámításának megközelítését, és elutasította ezt az állítást.

([15]) A Fastmarkets.com adatbázis felhasználási feltételei nem tették lehetővé a Bizottság számára, hogy olyan havi vagy heti bontásban kinyert adatokat mutasson be az érdekelt feleknek, amelyekből ez az árkülönbség látható lenne. A felek a Bizottság adatainak pontosságát maguk is ellenőrizhetik az adatbázishoz való önálló hozzáférés útján.

A Xiangtan elírást talált az egyik felhasznált mangánérc árának számítási képletében. A Bizottság a referenciaárnál nem a megfelelő mangánkoncentrációt vette figyelembe. A Bizottság elfogadta az állítást, és javította a hibát.

(67) A Xiangtan azt állította, hogy a Bizottság a +2-es oxidációs állapotú mangántartalom tekintetében helytelenül alkalmazta a korrekciós tényezőt. A Bizottság elfogadta az állítást, és javította a kiigazítást.

(68) A Xiangtan vitatta a Bizottság által a mangánpor egyik típusára alkalmazott kiigazítást. A Bizottság elfogadta az állítást, és javította a kiigazítás összegét.

Egyéb nyersanyagok és fogyóeszközök

(69) A Tosoh azzal érvelt, hogy a mangánérctől eltérő öt termelési tényező esetében a Bizottságnak az importárak forrásaként Törökország helyett Malajziát kellett volna figyelembe vennie, mivel a széntermékek Törökországba irányuló importárai a vizsgálati időszakban kirívóan alacsonyak voltak az Oroszországból érkező jelentős behozatal miatt. A Bizottság az ideiglenes rendelet (143) preambulumbekezdésében már foglalkozott ezzel az állítással, és a bitumenes kőszén és az antracit torzulástól mentes költségének megállapításához Brazíliát választotta ki.

(70) Az Autlán kérte, hogy a Bizottság a malajziai importáradatokat használja fel az öt input torzulástól mentes referenciaértékeinek kiszámításához. A Bizottság megjegyezte, hogy az átlagos összesített importvolumen az öt termelési tényező közül csak egy – a lignit – esetében nagyobb Törökország vagy Brazília adatánál, ezért Malajzia kiválasztása nem indokolt. A Bizottság elutasította ezt az állítást.

(71) A Xiangtan vitatta a két szénfajta árának meghatározásához használt módszert. Szorgalmazta, hogy a Bizottság a bitumenes kőszénre vonatkozó kolumbiai exportstatisztikákat használja. Érvének kifejtésekor a Xiangtan abból indult ki, hogy a Kolumbiába irányuló csekély behozatal oka a bőséges belföldi kínálat lehet. Szorgalmazta továbbá, hogy a Bizottság a Törökországba irányuló import statisztikáit az Oroszországból érkező behozatal kizárása nélkül használja fel; ezt arra alapozta, hogy a Bizottság nem bizonyította meggyőzően a kirívóan alacsony árakat okozó torzulások oroszországi meglétét, emellett példákat hozott néhány olyan termékre is, amelyeket egyes országokból alacsonyabb áron importáltak, mint Oroszországból.

(72) A Bizottság az ideiglenes rendelet (142) és (143) preambulumbekezdésében ismertette az alkalmazott megközelítést. A referenciaértékek meghatározásakor a Bizottság nem az exportárakra támaszkodik, mivel azok természetüknél fogva az importstatisztikákhoz képest kevésbé megbízhatóak. Ez általánosan elfogadott álláspont többek között az alapján, hogy a vámhatóságok jellemzően több erőforrással és módszerrel rendelkeznek a behozatali adatok értékelésére és ellenőrzésére, mint az exportadatok esetében. Az előírt behozatali okmányok általában alaposabbak, az árukat pedig behozatalkor vámellenőrzés alá vonják. Emellett az exportadatokat jellemzően FOB-paritáson tüntetik fel a behozatal esetében alkalmazott CIF-paritással szemben, amely a Bizottság számára reprezentatív mérték a referenciaérték meghatározásakor. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(73) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Xiangtan megismételte az ideiglenes szakaszban megfogalmazott azon állítását, hogy a Bizottságnak a bitumenes kőszén referenciaárának megállapításához kolumbiai exportstatisztikákat kellene használnia. Új érvek benyújtására nem került sor. A Bizottság az előző preambulumbekezdésben már kifejtette, hogy az exportárakhoz képest miért tekintette megbízhatóbbnak az importárakat, ezért elutasította az állítást.

(74) Az oroszországi torzulásokat illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a nyilvános aktában rendelkezésre állnak – a Xiangtan által sem vitatott – bizonyítékok arra vonatkozóan, hogy az orosz széntermelők a 2022 augusztusában hatályba lépett uniós importszankciókat követően jelentős árengedménnyel értékesítettek. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást, és megerősítette a szénárak meghatározására szolgáló módszerét.

(75) A Guiliu arra kérte a Bizottságot, hogy a vállalat egyik termelési tényezője HR-kódját módosítsa a 2701 12 HR-kódról (bitumenes kőszén) a 2702 10 HR-kódra (lignit), és ennek megfelelően módosítsa a referenciaértéket. A Guiliu azzal érvelt, hogy a harmonizált rendszer nómenklatúrája szerint a 2701 12 HR-kód a bitumenes kőszénre vonatkozik, amelynek legalább 5 833 kcal/kg fűtőértékkel kell rendelkeznie, az általa felhasznált szén viszont nem érte el ezt a határértéket. Kérelme alátámasztására a Guiliu benyújtotta a kőszéntételekre vonatkozó, a fenti határérték alatti fűtőértéket mutató vizsgálati eredményeket. A szóban forgó tényezőt a kérdőívre adott válaszaiban a Guiliu sorolta be a 2701 12 HR-kód alá, amit a Bizottság az ellenőrzési folyamat során nem kérdőjelezett meg. A Bizottság nem találta elfogadhatónak a kérelmet, mivel az csak az ideiglenes intézkedéseket követően érkezett, amikor a Bizottságnak nem állt módjában ellenőrizni a Guiliu által állítólagosan felhasznált szén fűtőértékére vonatkozóan benyújtott új bizonyítékokat.

(76) Az első és a második feljegyzésben, valamint az ideiglenes rendeletben az egyik termelési tényező, a vaspirit a 2601 11 HR-kód alatt szerepelt. További vizsgálatot követően a Bizottság megállapította, hogy az exportáló gyártók által használt vaspirit pörköletlen vaspirit, amely egy másik kód, a 2502 00 HR-kód alá tartozik. A Bizottság megerősítést kapott az exportáló gyártóktól a felhasznált nyersanyag típusáról azt illetően, hogy pörkölt vagy pörköletlen vaspiritről van szó, valamint az alkalmazandó osztályozási kódról. A Bizottság ennek megfelelően módosította a vaspirit torzulástól mentes árának megállapítására szolgáló referenciaértéket. Mivel a jelen ügyben az egyéb tényezők kapcsán figyelembe vett országok (Kolumbia, Törökország és Brazília) egyike sem rendelkezett reprezentatív mennyiségű piritimporttal (az ezen országokba irányuló teljes behozatal a mintában szereplő kínai exportáló gyártók piritfelhasználásának 0–3 %-a között mozog), a Bizottság alternatív országot keresett a Kínához hasonló gazdasági fejlettségi szinttel rendelkező országok köréből, és arra a következtetésre jutott, hogy Thaiföld a pörköletlen pirit importára tekintetében megfelelő alternatív forrás, mivel esetében az importmennyiség jelentősen magasabb (a mintában szereplő kínai exportáló gyártók teljes piritfelhasználásának 23 %-a).

(77) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Xiangtan azt állította, hogy a Bizottságnak a pörkölt pirit török exportárára kellene támaszkodnia a referenciaérték megállapításához, mivel Törökország e nyersanyag legnagyobb exportáló országa. A Bizottság az e rendelet (72) preambulumbekezdésében kifejtett okokból elutasította az állításokat.

(78) A Daxin azzal érvelt, hogy a gőz referenciaértékének a mintában szereplő többi exportáló gyártó felhasználásával történő megállapítása nem lenne összhangban a korábbi gyakorlattal, és a Bizottságnak ehelyett a vízre vonatkozó referenciaértéket kellene használnia. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a vízre vonatkozó referenciaérték használata nem lenne helyénvaló, mivel a gőz előállításához más, a végső árra a költségeken keresztül lényegesen nagyobb hatást gyakorló tényezőkre, például energiára és munkaerőre van szükség. A Bizottság kiszámította a mintában szereplő, saját gőzt előállító többi exportáló gyártó által felhasznált inputok felhasználásának átlagát, és az egyes inputok átlagos felhasználására referenciaértékeket alkalmazva határozta meg a gőz árát. Mivel a Daxin nem nyújtott be alternatív módszert a gőz árának kiszámítására, a Bizottság elutasította az állítást.

(79) A Daxin szerint továbbá az észszerűtlenül magas költségre tekintettel nem volt indokolt volt a Bizottság azon döntése, hogy a mintában szereplő többi exportáló gyártó őrlési költségeit felhasználva igazítsa ki a mangánérc referenciaértékét. A Daxin nem nyújtott be bizonyítékot ezen állítás alátámasztására, és alternatív megoldást sem javasolt. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

Villamos energia

(80) A Xiangtan kifogásolta a Bizottság azon döntését, hogy megváltoztatja a villamos energiára vonatkozó referenciaérték meghatározásához felhasznált adatforrást, és az első és a második feljegyzésben eredetileg javasolt ENEL SA helyett az EMCALI adatait veszi figyelembe. Ez utóbbi a Cali régió energiaszolgáltatója, ahol a Quimpac vállalat található. A Xiangtan egyrészt azzal érvelt, hogy mivel a Quimpac nem EMD-gyártó, elhelyezkedése nem releváns. Másrészt a vállalat szerint az EMCALI tarifái nem tartalmaznak ipari felhasználásra vonatkozó díjszabást. A Bizottság mindkét érvet elutasította. A Quimpac referenciavállalatként való kiválasztását az indokolta, hogy ugyanazt az elektrolízist alkalmazza, mint az EMD-gyártók, így kellően reprezentatív egy EMD-gyártó energiaellátási költségszerkezetének megértéséhez. Ami az alkalmazott energiadíjakat illeti, az EMCALI tarifajegyzékében közzétett, valamennyi érdekelt fél számára hozzáférhető árak a kereskedelmi és az ipari felhasználókra egyaránt vonatkoznak. Ezt a megközelítést a nagyon magas feszültségszintek (3. kategória)

alkalmazása is alátámasztja, amelyek túlmutatnak a tipikus lakossági vagy általános kereskedelmi tevékenységek körén, és jelentős ipari villamosenergia-fogyasztást jeleznek. A Bizottság az alapján döntött a rendelkezésre álló legmagasabb feszültségkategória alkalmazása mellett, hogy az pontos képet ad egy olyan ipari felhasználóról, amely nagy mennyiségű villamos energiát fogyaszt a termelési folyamatai során.

Gyártási általános költségek, SGA-költségek és nyereség

(81) A Xiangtan három okból kifogásolta a Quimpac de Colombia SGA-költségeinek és nyereségének a rendes érték képzése során való felhasználását. Egyrészt azt állította, hogy a Quimpac pénzügyi eredménye az EMD-gyártás szempontjából nem jó helyettesítő. Másrészt a vállalat szerint a nyereségszint magasabb annál, mint amit egy EMD-gyártó rendes körülmények között elérhet, így azt javasolta, hogy a Bizottság az uniós gyártók vagy a Tosoh Japan nyereségét vegye figyelembe. Harmadik állítása, hogy a vállalatra vonatkozóan nem állnak rendelkezésre részletes pénzügyi adatok, ezért az olyan tételek, mint a fuvarköltségek, a csomagolási költségek, az egyéb költségek vagy a K +F-költségek nem ellenőrizhetők, ennélfogva pedig az ár-összehasonlítás során óhatatlanul kétszeres beszámításra kerül sor.

(82) A Bizottság az alábbiakban ismertetett indokok alapján elutasította a bemutatott érveket. Először is a Xiangtan nem bizonyította, hogy a Quimpac az általa előállított termékekre (klóralkáli termékek) tekintettel miért ne lenne az EMD-gyártók megfelelő helyettesítője. A Xiangtan nem vitatja, hogy a Quimpac hasonló állóeszközöket (elektrolizáló berendezéseket) használ, és magas villamosenergia-fogyasztással rendelkezik. Másrészt az ideiglenes rendelet (3.2.2.4. szakasz) megfelelően indokolta a Quimpac kiválasztását, és ismertette az eljárást. A Bizottság ezért nem használhatja fel az uniós gazdasági ágazat és a japán vállalat pénzügyi eredményeit sem a rendes érték kiszámításához, sem a kiválasztott vállalatok pénzügyi eredményeivel való összehasonlításhoz. Harmadrészt pedig a Quimpacra vonatkozóan rendelkezésre álló adatok korlátozottsága ellenére a Bizottság úgy véli, hogy részletesebb pénzügyi kimutatások hiányában ezek az adatok észszerűen pontos képet adnak a vállalat SGA-költségeiről és nyereségéről. Végül pedig a Xiangtan nem szolgált alternatívával. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

3.2.4. *Egyéb észrevételek*

(83) A Xiangtan, a Daxin, a CCCMC és a GMIA azzal érvelt, hogy a dömpingkülönbözetet héa nélküli exportár és rendes érték felhasználásával kell kiszámítani. A vizsgálat kimutatta, hogy a kínai héa-visszatérítési politika alapján az EMD-t exportáló gyártók nem jogosultak héa-visszatérítésre. Ez arra engedett következtetni, hogy az EMD gyártóira exportálás esetén további költségek hárulnak. Ezért az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja értelmében a Bizottság kiigazította a rendes értéket, hogy az tükrözze az alkalmazott héa-rendszer eredményeképpen felmerülő teljes költséget is.

(84) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Daxin megismételte az ideiglenes szakaszban megfogalmazott azon állítását, hogy nincs szükség a rendes érték héa-kiigazítására, mivel a Daxin belföldi kereskedőkön keresztül bonyolít exportértékesítést az Unióba, ennélfogva pedig export során nem merült fel többletköltség. A Bizottság megjegyezte, hogy a 2. cikk (10) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezés alkalmazása szempontjából nem releváns, hogy a Daxin közvetlenül, vagy Kínában található kereskedőn keresztül exportál az Unióba. A rendes értéknek a 2. cikk (10) bekezdésének b) pontja szerinti kiigazítása továbbra is indokolt volt, mivel az EMD exportértékesítése nem esett héa-visszatérítés hatálya alá. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást. A Xiangtan nem értett egyet azzal a módszertannal, amellyel a Bizottság a nyersanyagköltségek, illetve a közvetlen költségek százalékos értékeként extrapolálta a fogyóeszközök költségét és a gyártási általános költségeket. Ugyanezt az észrevételt tette a nyersanyagköltségek százalékos értékeként extrapolált szállítási költségekkel kapcsolatban is. A Xiangtan azt állította, hogy ezek önálló költségtételek, amelyek semmilyen módon nem kapcsolódnak az inputok értékéhez, és hogy a Bizottságnak vagy más inputoktól elkülönítve kell meghatároznia a megfelelő referenciaértékeket, vagy az exportáló gyártók tényleges költségét kell figyelembe vennie.

(85) A Bizottság megjegyezte, hogy ha az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerint megállapítást nyert a jelentős torzulás fennállása, a tényleges költségeket kizárólag akkor helyénvaló alkalmazni, ha pontos és megfelelő bizonyítékok alapján megállapítást nyer, hogy azok nem torzultak. Miután ilyen bizonyítékot nem nyújtottak be, ez nem volt megállapítható. Mivel a Bizottság a költségeket torzultnak minősítette, megfelelő referenciaértékeket kellett találnia. Ha egy költség esetében nem lehet megfelelő referenciaértéket találni, a Bizottság az azon költségcsoporthoz viszonyított arányszámként határozhatja meg e költségeket, amelyhez kapcsolódnak (legyen szó az összes nyersanyagköltségről vagy a gyártási költségekről). A torzulásmentes nyersanyag- vagy gyártási költségek megállapítását követően a Bizottság a referenciaértéket alkalmazza a szóban forgó torzulásmentes költség becslésére, megőrizve ezzel az exportáló gyártó költségszerkezetét. A Xiangtan nem szolgált észszerűbb alternatívával e módszerhez képest.

(86) A Xiangtan kifogásolta, hogy a Bizottság a dömpingkülönbözet kiszámításához a havi költségelszámolási nyilvántartásokon alapuló, eredetileg benyújtott COM termékkódtáblázat helyett éves átlagon alapuló COM termékkódtáblázatot használt anélkül, hogy megindokolta volna döntését. A Xiangtan véleménye szerint ez nem felelt meg az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének, amely szerint a költségeket általában a vizsgált fél által vezetett nyilvántartások alapján kell kiszámítani. Mivel a Bizottság a vizsgálatai során éves átlagos rendes értéket alkalmaz, helyénvalónak tartotta, hogy az évente felmerülő költségeket vegye figyelembe – ezáltal lehetővé válik a vállalat éves auditált pénzügyi kimutatásai alapján végzett közvetlen ellenőrzés, ami növeli a felhasznált adatok megbízhatóságát és átláthatóságát. Ezenkívül mivel a Bizottság az éves átlagértéket a Xiangtan által vezetett nyilvántartások alapján számította ki, a 2. cikk (5) bekezdése nem sérült. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(87) Az Autlán arra kérte a Bizottságot, hogy végső döntésében fogadjon el megfelelő intézkedéseket a Daxint is magában foglaló South Manganese Group tulajdonában lévő EMD-gyártóval kapcsolatban annak érdekében, hogy megakadályozza a vállalatok közötti esetleges átcsatornázást. A Bizottság megjegyezte, hogy e rendelet rendelkező része csak azokat a gyártókat sorolja fel, amelyek a vizsgálati időszak alatt exportáltak, amennyiben a vizsgálat során jelentkeznek. A szóban forgó vállalat a vizsgálati időszak alatt nem exportált az Unióba, ezért nem szerepelhet a rendeletben. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az érvet.

3.3. **Exportár**

(88) A Xiangtan nem értett egyet azzal a módszerrel, amellyel a Bizottság helyesbítette a CIF-érték kiszámításához használt tengeri szállítási költségeket. A Bizottság egyrészt arra az öt hónapra eső díjakkal számolt, amikor a Xiangtan ténylegesen fuvarköltséget fizetett a CIF- és DAP-értékesítések után, a fennmaradó hét hónapra vonatkozóan pedig a mintában szereplő más exportőröktől kapott díjakat vette figyelembe. Ezután a Bizottság éves átlagdíjat számítva képzett CIF-értéket arra az időszakra, amelyben nem került sor tengeri szállításra. A Xiangtan állítsa szerint nem helyénvaló a tengeri fuvardíjak éves átlagát használni, mivel az nem veszi figyelembe azok 2022. évi jelentős ingadozását, amely hónapról hónapra jelentős hatást gyakorolt a CIF-értékre. A Bizottság elfogadta az állítást, és havi tengeri fuvardíjakat alkalmazott a CIF-érték képzése során.

(89) A Xiangtan azt állította továbbá, hogy a Bizottság a tengeri fuvarbiztosítást a számlaérték százalékában számította ki, pedig azt a vállalat által a vizsgálati időszak alatt ténylegesen megfizetett biztosítási költségek alapján kellett volna kiszámítania. A Bizottság elfogadta az állítást, és ennek megfelelően helyesbítette a számítást.

(90) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Xiangtan megjegyezte, hogy a Bizottság, noha elfogadta, hogy a tengeri fuvarbiztosítás díját a vállalat által ténylegesen fizetett biztosítási költség alapján számítsa ki, a számítás során helytelen képletet alkalmazott, amely nem vette figyelembe a biztosítótársaságok által a tengeri fuvarbiztosítási díj meghatározásakor használt átlagos 1,1-szeres felárat. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy e jelentéktelen korrekció végrehajtása sem a kárt, sem a dömpingkülönbözetet nem érintené. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(91) Az ideiglenes intézkedések közzétételét követően a Daxin további információkat nyújtott be az EMD-t az uniós vevő részére értékesítő független kereskedő exportárairól, és arra kérte a Bizottságot, hogy ezeket az exportadatokat használja fel az uniós határparitáson számított CIF-ár kiszámításához.

(92) Az Autlán a Daxin független kereskedője által benyújtott kérdőívre reagálva azt állította, hogy az több hónappal az eljárás megindításáról szóló értesítés 5.3. szakaszában meghatározott határidő után érkezett.

(93) Válaszában a Daxin közölte, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés szerint az érdekelt felek az ideiglenes megállapításokról szóló tájékoztatással kapcsolatos észrevételeik megtételére rendelkezésre álló határidő előtt új tényszerű információkat nyújthatnak be, ezért az új bizonyítékot elfogadhatónak ítélte.

(94) A Bizottság megjegyezte, hogy a független kereskedő nem működött együtt a vizsgálatban, ezért a Bizottságnak egyetlen adatát sem állt módjában a vizsgálat határidején belül ellenőrizni. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(95) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Daxin megismételte az ideiglenes szakaszban megfogalmazott azon állítását, hogy a Bizottságnak a független kereskedő exportárát kell használnia a kárkülönbözet kiszámításához, viszont erre vonatkozóan további érvet nem terjesztett elő. A Bizottság a fenti (94) preambulumbekezdésben kifejtett okokból elutasította az állítást.

3.4. **Összehasonlítás**

(96) Az Autlán azzal érvelt, hogy a kínai exportáló gyártók célzott dömpinget alkalmaznak, és kérte a Bizottságot, hogy foglalkozzon ezzel a kérdéssel. A Bizottság a helyzet elemzése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a célzott dömpingre vonatkozóan nem áll rendelkezésre bizonyíték. Az árak vizsgálati időszak alatti változása összhangban volt a piac alakulásával, valamint a nyersanyagárak és az árak mozgásával. Az egyes exportáló gyártók különböző régiókba irányuló értékesítésének elemzése sem mutatott ki jelentős árkülönbségeket, ennek megfelelően nem jelzett célzott dömpinget. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.5. **Dömpingkülönbözetek**

(97) Az érdekelt felek fent ismertetett állításai alapján a Bizottság felülvizsgálta a dömpingkülönbözeteket.

(98) A vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított, költséget, biztosítást és fuvardíjat is tartalmazó ár (CIF-ár) százalékában kifejezett végleges dömpingkülönbözetek a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)
Xiangtan	47,2
Guiliu	62,9
Daxin	18,3
Más együttműködő vállalatok	47,4
Minden más vállalat	100,9

4. **KÁR**

4.1. **Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása**

(99) Mivel az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározásával kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (204)–(206) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.2. **Uniós felhasználás**

(100) Mivel az uniós felhasználással kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (207)–(209) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.3. **Az érintett országból érkező behozatal**

(101) Mivel az érintett országból érkező behozatallal kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (210)–(214) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.3.1. *Az érintett országból érkező behozatal árai, áralákínálás és árlenyomás*

(102) Mivel az érintett országból érkező behozatal áraival, az áralákínálással és az árlenyomással kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (215)–(221) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.4. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.4.1. *Általános megjegyzések*

(103) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (222)–(225) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.4.2. *Makrogazdasági mutatók*

4.4.2.1. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

(104) Mivel a termeléssel, a termelési kapacitással és a kapacitáskihasználással kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (226)–(228) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.4.2.2. Értékesítési volumen és piaci részesedés

(105) Mivel az értékesítési volumenével és piaci részesedésével észrevételek kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (229)–(231) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.4.2.3. Növekedés

(106) Mivel a növekedéssel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (232) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.4.2.4. Foglalkoztatás és termelékenység

(107) Mivel a foglalkoztatással és termelékenységgel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (233)–(235) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.4.2.5. A dömpingkülönbözet nagysága és a korábbi dömpingelt behozatal hatásaiból való felépülés

(108) Mivel a dömpingkülönbözet nagyságával és a korábbi dömpingelt behozatal hatásaiból való felépüléssel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (236)–(237) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.4.3. *Mikrogazdasági mutatók*

4.4.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(109) Mivel az árakkal és az árakat befolyásoló tényezőkkel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (238)–(241) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.4.3.2. Munkaerőköltségek

(110) Mivel a munkaerőköltséggel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (242)–(243) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.4.3.3. Készletek

(111) Mivel a készletekkel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (244)–(245) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.4.3.4. Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

(112) Mivel a jövedelmezőséggel, a pénzforgalommal, a beruházásokkal, a beruházások megtérülésével és a tőkebevonási képességgel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (246)–(251) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

4.4.4. *A kárra vonatkozó következtetés*

(113) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a mintában szereplő kínai exportőrök, valamint a CCCMC és a GMIA a következő okok miatt vitatták az uniós gazdasági ágazatot ért kár megállapítását, amelyet a Kínából érkező olcsó behozatal által okozott árlenyomás igazolt, különösen a figyelembe vett időszak második felében (2021 és a vizsgálati időszak között):

– a vizsgálati időszakban az átlagos kínai ár nagyobb mértékben nőtt, mint az uniós gazdasági ágazat árai,

– a Kínából érkező behozatal és az uniós gazdasági ágazat árai közötti árkülönbség kisebb volt a vizsgálati időszakban, mint 2019-ben ([16]), amikor az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége megfelelő volt ([17]),

– az uniós gyártók termelési költségeinek növekedését a 2021. évi energiaválság, valamint (2020 és 2022 közepe között) az ellátási lánc és a Covid19-világjárvány miatt Európa-szerte bevezetett korlátozó intézkedésekből eredő termelési zavarok okozták, amelyek a legtöbb európai gazdasági ágazatban hatással voltak a vállalkozások pénzügyi eredményeire.

(114) A vizsgálat kimutatta, hogy az uniós gazdasági ágazat értékesítése 2019-től a vizsgálati időszakig [7–8,5] millió kg-mal csökkent. Ezek a kieső értékesítési volumenek és a lenyomott árak károsak voltak a tőkeintenzív, magas állandó költségekkel működő EMD-ágazatra nézve. A Kínából érkező behozatal átlagos ára és az uniós gazdasági ágazat ára közötti különbség – annak ellenére, hogy 2019-ben magasabb volt – sokkal kisebb hatást gyakorolt a jövedelmezőségre, mivel az uniós gazdasági ágazat 2019-ben [7–8,5] millió kg-mal több EMD-t értékesített a vizsgálati időszakhoz képest.

(115) Az ideiglenes rendeletben foglaltaknak megfelelően az, hogy az értékesítésre lenyomott árakon, csökkenő volumenben került sor, az uniós gazdasági ágazat valamennyi pénzügyi teljesítménymutatójának romlását eredményezte. Az uniós gazdasági ágazat által a vizsgálati időszakban elért csekély nyereség a negatív pénzforgalom árán volt lehetséges, ezért nem volt fenntartható.

(116) Amint azt az ideiglenes megállapítások is elismerték, a termelési költségek növekedése a figyelembe vett időszak második felében az energia és bizonyos nyersanyagárak meredek emelkedésének tudható be. Ugyanakkor az, hogy az uniós gyártók nem tudták emelni értékesítési áraikat, valamint az értékesítési volumennek a növekvő költségekkel összhangban történő jelentős csökkenése a tetőző kínai behozatal által gyakorolt árlenyomás eredménye volt. Emellett az uniós gazdasági ágazat költségeire gyakorolt árnyomás a figyelembe vett időszak második felében volt a legjelentősebb ([18]).

(117) Végezetül a Covid19-cel kapcsolatos korlátozások nem befolyásolták az uniós gazdasági ágazat termelési szintjét, mivel az uniós termelés 2020-ban és 2021-ben nőtt, és a gyártóüzemekben nem került sor ideiglenes bezárásra. Ezek a korlátozások ezért nem befolyásolhatták az uniós gazdasági ágazat pénzügyi eredményeit. Ennek alapján a Bizottság elutasította az állításokat.

([16]) Az árkülönbség a figyelembe vett időszak második felében körülbelül [5–7] %-os, 2019-ben körülbelül [8–12] %-os volt.

([17]) A jövedelmezőség a vizsgálati időszakban [2–3] %, 2019-ben pedig [7–8] % volt.

([18]) A 2019. évi [1–2] %-os különbséggel szemben a vizsgálati időszakban a kínai behozatal árai körülbelül [10–15] %-kal voltak alacsonyabbak, mint az uniós gazdasági ágazat átlagos termelési költsége.

(118) A Daxin, a CCCMC és a GMIA azt állította, hogy nem támasztják alá tények az ideiglenes rendelet (220) preambulumbekezdését, amely szerint „[a]nnak ellenére […], hogy a mintában szereplő három exportáló gyártó közül kettő esetében tranzakciónkénti alapon nem volt megállapítható áralákínálás, az uniós piacra irányuló teljes kínai behozatal átlagára a figyelembe vett időszakban mintegy [5–9] %-kal volt alacsonyabb az uniós gazdasági ágazat átlagáránál". Az említett felek kiemelték, hogy a mintában szereplő három kínai exportáló gyártó az Unióba irányuló teljes kínai EMD-export közel 99 %-át adta a vizsgálati időszakban, beleértve az összes együttműködő exportőrt és más exportáló gyártót is. Ezért a vizsgálati időszakban Kínából exportált összes EMD közel 99 %-a esetében nem vagy csak kismértékben valósult meg áralákínálás az uniós gyártók áraihoz képest.

(119) A Bizottság kiemeli az ideiglenes rendelet (202) preambulumbekezdésében foglalt következtetést, amely szerint a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló teljes kínai kivitel mintegy 65 %-át tette ki az együttműködő exportáló gyártók kivitele. Erre tekintettel az, hogy a mintában szereplő három exportáló gyártó közül kettő esetében nem állapítható meg ügyletenkénti áralákínálás, a teljes kínai behozatal kevesebb mint felére igaz. Az ideiglenes rendelet (215) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a Bizottság az Eurostat adatai alapján becsülte meg a behozatali árat úgy, hogy a kínai behozatal összértékét elosztotta annak teljes volumenével. Ennek eredményeként az uniós piacra irányuló teljes kínai behozatal átlagára körülbelül [5–9] %-kal alacsonyabb volt, mint az uniós gazdasági ágazat átlagára a figyelembe vett időszakban. A Bizottság ezért elutasította a felek állításait.

(120) A Daxin, a CCCMC és a GMIA továbbá azt állította, hogy a Bizottság nem értékelte megfelelően az EMD különböző minőségi osztályai közötti árkülönbségeket, nevezetesen azt, hogy az ideiglenes kárelemzés az uniós áraknak a Kínából érkező olcsóbb behozatal által okozott állítólagos lenyomásán alapult, ennélfogva az főként az alacsonyabb minőségű, így rendszerint olcsóbb EMD kínai exportjához kapcsolódott.

(121) Az ideiglenes rendelet (221) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a Bizottság a teljes kínai behozatal átlagos importára alapján, tehát az EMD összes minőségi osztályát figyelembe véve állapította meg az árlenyomást. A Bizottság ezért elutasította a felek érvelését.

5. **OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

5.1. **A dömpingelt behozatal hatásai**

(122) Mivel a dömpingelt behozatal hatásaival kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (257)–(263) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

5.2. **Az egyéb tényezők hatásai**

5.2.1. *Harmadik országokból érkező behozatal*

(123) Mivel a harmadik országokból érkező behozatallal kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (264)–(266) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

5.2.2. *Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye*

(124) Mivel az uniós gazdasági ágazat exportteljesítményével kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (267)–(269) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

5.2.3. *Egyéb tényezők*

(125) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Daxin, a CCCMC és a GMIA azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat értékesítésének és piaci részesedésének csökkenését más tényezők okozták, nevezetesen az, hogy az uniós gazdasági ágazat – különösen a figyelembe vett időszak második felében – nem volt képes megfelelő mennyiségben ellátni az uniós felhasználókat a magas minőségű EMD-vel ([19]), és így a felhasználóknak kínai behozatalhoz kellett folyamodniuk. Az említett felek azt állították, hogy a két uniós gyártó egyike (az Autlán) nem

([19]) Az elem- és akkumulátorgyártó tevékenységének mintegy felét adó nagy teljesítményű akkumulátorok gyártásához fokozott vízelvezető képességű EMD-re van szükség.

gyárt magas minőségű EMD-t, és a jövőre nézve sem mutatott erre irányuló szándékot. Ezért a tanúsítás hiánya volt az oka annak, hogy az uniós gazdasági ágazatban visszaesett a magas minőségű EMD értékesítése, illetve az ágazat kapacitási korlátok miatt nem tudta teljes mértékben kihasználni a magas minőségű EMD iránti új és növekvő keresletet.

(126) A két együttműködő felhasználó (a Duracell és a Varta) támogatta a fenti állítást, hozzátéve, hogy az uniós gazdasági ágazat nem volt képes kielégíteni az uniós EMD-keresletet, míg az egyéb harmadik országokból érkező behozatal rendkívül korlátozott volt, és nem jelentett életképes alternatívát. A továbbfelhasználóknak nem volt más lehetőségük, mint hogy a Kínából érkező behozatalra támaszkodjanak.

(127) A vizsgálat megerősítette, hogy az uniós felhasználók (elem- és akkumulátorgyártók) a szárazelemgyártás során az egyes felhasználókra jellemző paramétereknek megfelelően változó minőségű EMD-t igényelnek ([20]). Az ideiglenes rendelet (316) preambulumbekezdésében megállapítottak szerint az EMD valamennyi kategóriája ugyanazt a gyártási folyamatot követi, míg az ideiglenes rendelet (25) preambulumbekezdésében megállapítottak szerint mind a szén-cink, mind az alkáli EMD ugyanazokkal az alapvető fizikai, kémiai és műszaki jellemzőkkel rendelkezik, és ugyanarra a célra (szárazelemgyártásra) használják őket. Ugyanez igaz az alkáli EMD-re, függetlenül a hivatkozott minőségtől. Emellett a mintában szereplő kínai vagy uniós gyártók egyike sem számolt be arról, illetve nem igazolta azt, hogy a vizsgálati időszakban az állítólag különböző minőségű EMD-termékek tekintetében különbség lett volna a termelési tényezők felhasználási arányai között. A Bizottság ezért nem tudta egyetemes jelleggel különválasztani a „magas" és a „szabványos" minőségű alkáli EMD-t, ez a különbségtétel inkább az egyes felhasználókra jellemző. Elemzésében a Bizottság ezért „magas minőségű", illetve „szabványos" EMD-t említ annak megfelelően, hogy az adott együttműködő felhasználó szerint az általa vásárolt EMD magas minőségű vagy sem.

(128) A vizsgálat megerősítette, hogy az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszakban mindhárom minőségben szállított EMD-t a felhasználóknak. A két együttműködő felhasználó a gyártása során csak alkáli EMD-t használt, szabványos és magas minőségben. Az együttműködő felhasználók által az uniós gazdasági ágazattól beszerzett EMD részaránya együttesen az általuk a vizsgálati időszakban beszerzett összes EMD mintegy [55–65] %-át tette ki, amely a vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazattól eszközölt beszerzéseik körülbelül [25–35] %-át adó magas minőségű alkáli EMD-t foglalt magában. Az Autlán a figyelembe vett időszakban a három fő uniós felhasználó közül kettőt ([21]) látott el szabványos minőségű EMD-vel, a harmadik felhasználó ellátásához szükséges tanúsítás pedig folyamatban volt. Ugyanebben az időszakban a másik uniós gyártó, a Tosoh a három fő uniós felhasználót (köztük a vizsgálat során együttműködő két felhasználót) ellátta szabványos minőségű EMD-vel, kettőnek pedig magas minőségű EMD-t is szállított. A Tosoh esetében is folyamatban volt a harmadik felhasználó ellátásához szükséges tanúsítás.

(129) Az uniós gazdasági ágazat 2019-től [0,8–1,8] millió kg-mal növelte a magas minőségű alkáli EMD volumenét, 2021-től a vizsgálati időszakig azonban e volumen [11–16] %-kal csökkent a Kínából érkező behozatal javára, ami megerősíti, hogy sem a tanúsítás, sem a kapacitási okok nem akadályozták az uniós gazdasági ágazatot abban, hogy magas minőségű alkáli EMD-t szállítson. Említést érdemel továbbá, hogy az uniós gazdasági ágazatban a beruházások szintje a felére csökkent, ami 45 %-os visszaesést eredményezett a figyelembe vett időszakban, ezért a minőség vagy a kapacitás növelésére irányuló beruházás nem volt lehetséges. A végleges dömpingellenes intézkedéseknek a Kínából származó EMD-re vonatkozó bevezetése lehetővé tenné az uniós gazdasági ágazat számára, hogy végrehajtsa azokat a magas minőségű EMD-vel kapcsolatos beruházásokat, amelyeket jelenleg a dömpingelt behozatal, a piaci részesedés csökkenése és az alacsony jövedelmezőség akadályoz. Ennek alapján a Bizottság elutasította az állításokat.

(130) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CCCME és a GMIA nem értett egyet a Bizottsággal: megismételték, hogy az állítólagos kárt nem az EMD Kínából érkező behozatala okozta, hanem az, hogy az uniós gazdasági ágazat képtelen volt megfelelő mennyiségben magas alkáli minőségű EMD-t szállítani; azt állították továbbá, hogy a Bizottság értékelése az alábbiakban részletezett okokból hiányos.

([20]) Alacsony (szén-cink) minőségű, szabványos alkáli minőségű és magas alkáli minőségű EMD.

([21]) A két felhasználó az uniós felhasználás mintegy 70 %-át képviselte a vizsgálati időszakban, és egyikük együttműködött a vizsgálatban.

(131) A CCCMC és a GMIA azt állította, hogy a Bizottság nem különböztette meg megfelelően, hogy mely EMD-gyártók képesek magas minőségű – a felek beadványában „fokozott vízelvezető képességűként" említett – EMD-t előállítani; a felek szerint a minőségi kategóriát a felhasználók, nem pedig a gyártók határozzák meg. E tekintetben a Bizottság megismételte a (127) preambulumbekezdésben szereplő magyarázatát, amelyben kifejtette, hogy a különbségtétel éppen az EMD minőségének felhasználói, nem pedig annak gyártói meghatározása mentén történt. A Bizottság ugyanis csak azt tekintette „magas minőségű" EMD-nek, amelyet bármelyik felhasználó fokozott vízelvezető képességűnek minősített. Az egyszerűség kedvéért a Bizottság minden más alkáli EMD-t „szabványos" minőségűnek tekintett, és ekként említett.

(132) A CCCMC és a GMIA kérte továbbá a magas és a szabványos minőségű EMD kémiai, műszaki, fizikai és feldolgozhatósági jellemzőinek, valamint azon jellemzők azonosítását, amelyek kritikusak az elemgyártás szempontjából, megjegyezve, hogy ezek a jellemzők nem azonosak, és a piac egyértelműen megkülönbözteti a prémiumként megjelölt (tartós) alkáli elemeket. A Bizottság tisztázta, hogy a (127) preambulumbekezdésben említettek szerint a szén-cink minőségű és a különböző minőségi osztályokba tartozó alkáli EMD-k ugyanazokkal az alapvető fizikai, kémiai és műszaki jellemzőkkel rendelkeznek, és azokat ugyanarra a célra (szárazelemgyártásra) használják. Ez nem jelenti azt, hogy az egyes fizikai, kémiai és műszaki jellemzők paraméterei azonosak lennének, hanem – amint azt ugyanezen preambulumbekezdés rögzíti – az egyes felhasználókra jellemzőek. E paraméterek pontos ismérvei ennélfogva bizalmasak és vállalatspecifikusak. Az erre vonatkozó információk ezért nem voltak közölhetők. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy önmagában az, hogy a piacon jelen lévő alkáli elemek egy része prémium (tartós) jelölést kap, még nem jelenti azt, hogy előállításuk kizárólag magas minőségű EMD felhasználásával történik, ennek ellenkezőjét pedig a felek nem bizonyították.

(133) A CCCMC és a GMIA kifogásolta, hogy a Bizottság nem ismerte el, hogy az Autlán sorozatosan elmulasztotta a magas minőségű EMD felhasználói tanúsítását. A Bizottság hivatkozott a (127) preambulumbekezdésre, amelyben megjegyezte, hogy az Autlán a figyelembe vett időszakban a három fő uniós felhasználó közül kettőt ([22]) látott el szabványos minőségű EMD-vel, a harmadik felhasználó ellátásához szükséges tanúsítás pedig folyamatban volt. Ezzel valóban elismerte, hogy az Autlán a figyelembe vett időszakban nem szállított magas minőségű EMD-t, ugyanakkor – amint az a (128) preambulumbekezdésben szerepel – az uniós gazdasági ágazat összességében a figyelembe vett időszakban mindhárom minőségben szállított EMD-t a felhasználóknak.

(134) A CCCMC és a GMIA végül hozzátette, hogy nem kaptak megfelelő tájékoztatást, amely lehetővé tenné számukra az uniós gazdasági ágazat magas minőségű alkáli minőségű EMD-re vonatkozó adatainak ellenőrzését. A Bizottság megjegyezte, hogy az egyes gyártott és értékesített terméktípusokra vonatkozó adatok bizalmasak és vállalatspecifikusak, mivel az uniós gyártók (vagy a kínai exportáló gyártók) egyedi volumenét és értékeit tartalmazzák. Az erre vonatkozó adatok ezért nem voltak közölhetők. A Bizottság ezért elutasította a felek állításait.

5.3. **Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(135) A fentiek alapján, és mivel nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az ideiglenes szakaszban, valamint a végleges szakaszban vizsgált egyetlen másik tényező sem volt képes jelentős hatást gyakorolni az uniós gazdasági ágazat hátrányos helyzetére. Ennélfogva ezek az egyéb tényezők sem külön-külön, sem együttesen vizsgálva nem gyengítették a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti ok-okozati összefüggést olyan mértékben, hogy ez az összefüggés már ne lenne valósnak és lényegesnek tekinthető, ami megerősíti az ideiglenes rendelet (277)–(279) preambulumbekezdésében foglalt következtetést.

6. **AZ INTÉZKEDÉSEK SZINTJE**

(136) Az intézkedések szintjének meghatározásához a Bizottság megvizsgálta, hogy a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő-e az uniós gazdasági ágazatnak a dömpingelt behozatal által okozott kár elhárításához.

([22]) A két felhasználó az uniós felhasználás mintegy 70 %-át képviselte a vizsgálati időszakban, és egyikük együttműködött a vizsgálatban.

(137) A panaszos azt állította, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn. Az intézkedések megfelelő szintjére vonatkozó értékelés elvégzéséhez a Bizottság először megállapította az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében – torzulások hiányában – az uniós gazdasági ágazatot ért kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét. Ezt követően megvizsgálta, hogy a mintában szereplő azon exportáló gyártók dömpingkülönbözete, amelyek fő nyersanyagáról megállapította, hogy torzulásnak van kitéve, magasabb lenne-e az alulértékesítési különbözetüknél.

6.1. **Az alulértékesítési különbözet kiszámítása**

(138) Annak meghatározása érdekében, hogy az előzetes tájékoztatási időszakban bekövetkezett-e a vizsgálat tárgyát képező behozatalok további jelentős növekedése és emiatt szükséges-e az e növekedés miatti további kár figyelembevétele az alulértékesítési különbözetben, figyelemmel arra is, hogy az előzetes tájékoztatási időszakra nem rendelt el az érintett behozatalok vonatkozásában nyilvántartásbavételi kötelezettséget, a Bizottság az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban elemezte a behozatali volumenek alakulását.

(139) A Surveillance 3 adatbázis ([23]) adatai szerint az előzetes tájékoztatási időszak négy hete alatt Kínából érkező behozatal volumene 45 %-kal volt alacsonyabb, mint a vizsgálati időszakban tapasztalt, négy hétre vetített átlagos behozatali volumenek. Ennek alapján a Bizottság megállapította, hogy az előzetes tájékoztatási időszakban nem következett be a vizsgálat tárgyát képező behozatalok jelentős növekedése.

(140) Ezért a Bizottság e tekintetben nem igazította ki az alulértékesítési különbözetet.

Nyereségcél

(141) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az uniós gyártók vitatták a kárt nem okozó ár kiszámításához ([24]) használt [6–8] %-os alapnyereség szintjét, a következőket állítva:

– a megállapított mérték egy tőkeigényes ágazat esetében nem elégséges, és nem tesz lehetővé folyamatos K+F-beruházást,

– az olcsó kínai behozatal a teljes figyelembe vett időszak alatt hatást gyakorolt az uniós piacra, mivel mindvégig leszorította az uniós gyártók árait és jövedelmezőségét,

– a Tosoh megismételte, hogy az 1997–2001 közötti időszakot nem érintette a dömping, így az uniós gazdasági ágazat által elérhető nyereségcélt az említett évek jelzik,

– a Tosoh azt állította, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban az uniós gazdasági ágazathoz tartozó valamennyi gyártóra legalább 6 %-os haszonkulcsot kell alkalmazni,

– a Tosoh szerint a Tosoh Japan egy Japánban folyamatban lévő dömpingellenes vizsgálat során [11–20] %-os nyereségszintet mutatott ki az EMD-ágazatra vonatkozóan,

– az Autlán azt állította, hogy a Tosoh tényleges jövedelmezősége a 2018–2020 közötti időszakban az alacsony kapacitáskihasználás miatt nem érte el az ágazat tekintetében megállapított szintet; a Tosoh nem vitatta saját termelési kapacitását, viszont azt állította, hogy 2020-ban a vállalat sajátos körülményei negatívan befolyásolták a működését.

([23]) Az (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelet 55. cikke szerint létrehozott adatbázis. További információk az alábbi honlapokon érhetők el: https://taxation-customs.ec.europa.eu/online-services/online-services-and-databases-customs/surveillance-system_en

([24]) A Bizottság a két uniós gyártó által a Kínából érkező behozatal figyelembe vett időszak alatti növekedését megelőzően elért nyereséget vette alapul, nevezetesen a 2020-ban ténylegesen elért nyereséget, amikor a dömpingelt behozatal a legkisebb hatást fejtette ki. A figyelembe vett időszakban a kínai import piaci részesedése 2020-ban volt a legkisebb ([10–20] %), míg az uniós gazdasági ágazat egyéb pénzügyi mutatói ugyanabban az évben voltak a legpozitívabbak (a pénzforgalom és a beruházások megtérülése is ekkor volt a legnagyobb).

(142) Először is a Bizottság megjegyezte, hogy az uniós gazdasági ágazatnak a vegyiparra alkalmazandó 15 %-os nyereségszint, valamint az 1997–2001 között (a Dél-Afrikából származó EMD-behozatalra kivetett dömpingellenes vámok bevezetése előtt ([25])) elért nyereségszint alkalmazására vonatkozó ismételt állításait az ideiglenes rendelet már elutasította, és ezzel ellentétes új bizonyítékot nem nyújtottak be. Másodszor: az uniós gyártók nem bizonyították, hogy a Tosoh Japan által a japán piacon elérhető nyereségszintek az uniós gazdasági ágazat számára is elérhetők lennének az uniós piacon. Harmadszor: a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Tosoh által a 2020. évre vonatkozóan közölt körülmények üzleti döntésekkel függtek össze, és nem vitatta az abban az évben elért nyereség szintjét.

(143) A Bizottság megerősítette, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban a nyereségcél megállapítása során figyelembe vette az érintett országból érkező behozatal megnövekedése előtti jövedelmezőséget, a költségek, a beruházások, a kutatás és fejlesztés (a továbbiakban: K+F) és az innováció teljes költségének fedezéséhez szükséges jövedelmezőséget, valamint azt a jövedelmezőséget, amelyre rendes versenykörülmények között számítani lehet. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az uniós gazdasági ágazat által 2019-ben elért nyereség megfelelőbb volt, mint az ideiglenes szakaszban megállapított, 2020-ban elért nyereség. 2019-ben ugyanis a kínai behozatal ára magasabb volt, mint 2020-ban, és volumene még mindig jóval alacsonyabb volt, mint a vizsgálati időszakban, az uniós gazdasági ágazat pedig sokkal nagyobb mértékű beruházásokat hajtott végre, mint a későbbi években, amikor a beruházások szintje és az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségi szintje egyaránt csökkenni kezdett. A Bizottság ezért úgy véli, hogy az uniós gazdasági ágazat által 2019-ben elért nyereség azt a jövedelmezőségi szintet tükrözi, amely rendes versenyfeltételek mellett elvárható, így ezt az alapvető nyereségszintet ([7–9] %) használta fel a kárt nem okozó ár kiszámításához, egyúttal elutasította a felek állításait.

(144) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően mindkét uniós gyártó vitatta a Bizottságnak az alulértékesítési különbözet kiszámításához használt alapnyereségre vonatkozó következtetéseit, azt állítva, hogy annak mértéke az EMD-ágazat tekintetében nem megfelelő. Az Autlán és a Tosoh azt állította, hogy a Bizottság elegendő bizonyítékkal rendelkezett annak megállapításához, hogy a Tosoh-t 2018 és 2020 között rendkívüli körülmények érintették, és nyereségét nem lett volna helyénvaló felhasználni az alapnyereség kiszámításához ([26]). Az Autlán továbbá – e tekintetben saját pénzügyi mutatóira hivatkozva – azzal érvelt, hogy a Bizottság nem állapíthatott volna meg [7–9] %-os alapnyereséget az uniós gazdasági ágazat számára, ha megfelelően figyelembe vette volna a teljes költség és a beruházások, valamint a kutatás és fejlesztés fedezéséhez szükséges jövedelmezőségi szintet. A Tosoh hozzátette továbbá, hogy a Bizottságnak inkább az 1997–2001 közötti jövedelmezőséget kellene használnia, mivel ez az utolsó olyan időszak, amelyet nem érintett a dömping, mivel az Unió EMD-ágazatának jövedelmezőségét 2002 és 2019 között az EMD dömpingelt dél-afrikai behozatala rontotta, amelyet azután dömpingelt kínai behozatal váltott fel. Az Autlán végül nem értett egyet a Bizottság azon megállapításával, amely szerint az uniós gyártók nem bizonyították, hogy a Tosoh Japan által a japán piacon elérhető nyereségszinteket az uniós gazdasági ágazat elérheti az uniós piacon.

(145) Először is a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alapnyereség szintjének megállapítása a teljes uniós gazdasági ágazat szintjén történik, figyelembe véve valamennyi uniós gyártó nyereségszintjét, kivéve, ha egy adott gyártó esetében bizonyítható a haszonkulcsát befolyásoló rendkívüli körülmények megléte. A Bizottság megvizsgálta a Tosoh által benyújtott bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy a Tosoh által közölt, a 2018 és 2020 közötti időszakban a vállalat működését befolyásoló körülmények üzleti döntések voltak, amelyek meghatározták az egyes években elért nyereségszintet. A Bizottság ezért a következő lépésben az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban megállapította az uniós gazdasági ágazat egészére vonatkozó alapnyereség szintjét. Mivel az alapnyereséget az uniós gazdasági ágazat egészére vonatkozóan állapította meg, az Autlán nyereségszintjét is megfelelően figyelembe vette. Továbbá, amint az a (154) és a (155) preambulumbekezdésben szerepel, a Bizottság az ideiglenes rendelet (289) preambulumbekezdésében megállapított rendes versenyfeltételek melletti beruházási, K+F- és innovációs költségeket hozzáadta az alapnyereséghez, ami [8–11] %-os nyereségcélt eredményezett.

([25]) A Tanács 221/2008/EK rendelete (2008. március 10.) a Dél-Afrikából származó egyes mangán-dioxidok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 69., 2008.3.13., 1. o.).

([26]) Az Autlán a Bíróság C-747/21. P. és C-748/21. P. sz., Severstal kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott 2023. június 8-i ítéletének (EU:C:2023:459) 76. és 79. pontjára, valamint a főtanácsnok ugyanezen üggyel kapcsolatos véleményének 33., 56., és 57. pontjára hivatkozott.

(146) Amint azt az Autlan által észrevételeiben kiemelt ítélkezési gyakorlat kimondja, „a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik [a kárkülönbözet számítási módszerének] megválasztását illetően. A Bizottság ugyanakkor továbbra is köteles e mérlegelési mozgásteret az uniós jogrend által a közigazgatási eljárásokban biztosított garanciák tiszteletben tartása mellett gyakorolni, és gondoskodni arról, hogy választása előre látható eredményekhez vezessen” ([27]). A Bíróság továbbá pontosítja, hogy a Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezik a nyereségcél meghatározása tekintetében is ([28]). A Bizottság éppen e mérlegelési jogkörét gyakorolva jutott arra a következtetésre, hogy az 1997–2001-ben elért nyereségszintek nem tekinthetők reprezentatívnak az uniós gazdasági ágazat jelenlegi, több mint 20 évvel későbbi állapotára nézve, ennélfogva pedig nem tekinthetők megfelelőnek. Ezt a következtetést nem kérdőjelezték meg új bizonyítékok, ezért a Bizottság elutasította az állításokat.

(147) Ugyanígy sem az Autlán, sem a Tosoh nem terjesztett elő olyan új érveket, amelyek módosítanák a Bizottság azon következtetését, amely szerint az uniós gyártók nem bizonyították, hogy a Tosoh Japan által a japán piacon elérhető nyereségszinteket az uniós gazdasági ágazat együttesen elérheti az uniós piacon.

(148) Végül a Bizottság nem értett egyet azzal az állítással, hogy az 1997–2001 közötti időszak volt az utolsó olyan időszak, amelyet nem érintett a dömping, mivel a Dél-Afrikából származó EMD-behozatallal szembeni dömpingellenes intézkedések 2002 és 2019 között folyamatosan hatályban voltak, helyreállítva az egyenlő versenyfeltételeket az uniós piacon. Mindazonáltal a panaszosok által benyújtott bizonyítékok alapján az uniós gazdasági ágazat 2019-ben még mindig a legmagasabb szintű jövedelmezőséget érte el.

(149) Másrészt a Daxin, a CCCMC és a GMIA azt állította, hogy a Bizottságnak a 2020. évet kellett volna a legmegfelelőbb évnek tekintenie az alapnyereség megállapításához, mivel abban az évben több pénzügyi mutató is jobban alakult – a felek külön rámutattak a behozatal mennyiségi és árnyomásának hiányára. A Bizottság a (143) preambulumbekezdésben már figyelembe vette ezeket a tényezőket. Ez azonban nem befolyásolja azt a tényt, hogy az uniós gazdasági ágazat 2019-ben magasabb jövedelmezőséget ért el, mint 2020-ban, még azelőtt, hogy a piaci feltételek meredeken romlani kezdtek volna. Mivel a ténylegesen elért jövedelmezőségi szintről volt szó, a Bizottság ez tekintette olyan jövedelmezőségnek, „amelyre rendes versenykörülmények között számítani lehet”.

(150) A Bizottság ezért fenntartotta azt a következtetését, hogy az uniós gazdasági ágazat által 2019-ben elért nyereségszint volt a legmegfelelőbb nyereségcélként figyelembe veendő szint.

Beruházási, kutatási és fejlesztési (K+F) és innovációs kiadások

(151) A Xiangtan vitatta a beruházási, kutatási és fejlesztési (K+F) és innovációs kiadások különbségének kiszámítását, mivel az Autlán csoportszintű kimutatásai ([29]) szerint rekordszámú, 93 beruházási projekt zárult le, és a vállalat az év során minden pénzügyi kötelezettségvállalást, működési és beruházási igényt hatékonyan teljesített. A Xiangtan hozzáfűzte továbbá, hogy az Autlán 2020 februárjában felvásárolta a Cegasa Portable Energy vállalatot és annak elektrolitikus mangán-dioxidot előállító üzemét, amely a továbbiakban Autlán EMD néven működött, és hogy az ekkora mértékű tőkebefektetés hatással volt a csoport K+F-befektetési képességére. Hasonlóképpen a Xiangtan azt állította, hogy a Tosoh pénzügyi kimutatásai ([30]) 2021. március 31. és 2023. március 31. között a K+F-kiadások éves növekedését jelzik. Tehát a Tosoh is képes a berendezések cseréjére irányuló és K+F-beruházásokat végrehajtani.

(152) Az Autlán az észrevételre reagálva jelezte, hogy az említett éves jelentés szerint négy üzletága van, ezek az Autlán Manganese, az Autlán EMD, az Autlán Energy és az Autlán Metallorum. Amint az ugyanebben a jelentésben is szerepel, a 93 beruházási projekt nem az EMD üzletághoz, hanem az Autlán Manganese üzletághoz kapcsolódott. Emellett az EMD üzletág a csoport teljes értékesítési forgalmának 3,63 %-át képviselte.

([27]) A Bíróság 2023. június 8-i ítélete, Severstal kontra Bizottság, C-747/21. P. és C-748/21. P. egyesített ügyek, ECLI:EU:C:2023:459, 76. pont.

([28]) A Bíróság 2023. június 8-i ítélete, Severstal kontra Bizottság, C-747/21. P. és C-748/21. P. egyesített ügyek, ECLI:EU:C:2023:459, 78. pont.

([29]) Az Autlán 2022. évi éves jelentése, https://www.autlan.com.mx/wp-content/uploads/2019/09/Informe_Anual_2022-ING.pdf

([30]) https://www.tosoh.com/investors/audited-financial-statements

(153) Amint azt az ideiglenes rendelet (289) preambulumbekezdése megállapítja, a Bizottság ellenőrizte a beruházási terveket, az elutasított és elhalasztott projekteket, a két uniós gyártó végül nem teljesített megrendeléseit, és mindez alapján igazolást nyert, hogy a beruházásokat valóban tervezték. Az ellenőrzött információk kizárólag a spanyolországi Oñatiban (Guipuzcoa) található Autlán EMD SL-re és a görögországi Sindosban található Tosoh Hellas SA-ra vonatkoztak. A fél állítását érdemi bizonyíték nem támasztotta alá, ezért azt a Bizottság elutasította.

(154) A Bizottság így a szokásos versenyfeltételek melletti beruházási, K+F- és innovációs kiadásokhoz mért különbséget az ideiglenes rendelet (289) preambulumbekezdésében megállapítottak szerint változatlanul hagyta. Ez a – forgalom százalékában kifejezett – különbség [1–2] % volt.

(155) A Bizottság ezt a százalékos hozzáadta a (143) preambulumbekezdésben említett [7–9] %-os alapnyereséghez, ami [8–11] %-os nyereségcélt eredményezett.

Jövőbeli környezeti költségek

(156) A Xiangtan, a CCCMC és a GMIA azt állította, hogy a jövőbeli környezeti költségeket a következő okok miatt nem helyénvaló figyelembe venni az irányár számításában:

– az uniós gyártók a figyelembe vett időszakra ingyenes ETS kibocsátási egységeket kaptak. Ezért a [7–9] %-os alapnyereség már tartalmazta e juttatások előnyeit,

– Kína saját kibocsátáskereskedelmi mechanizmussal rendelkezik, ezért a jövőbeli kínai költségeknek esetében is megfelelő összehasonlítás indokolt,

– az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó uniós mechanizmus (a továbbiakban: CBAM) ugyanazokat a költségeket róná a kínai exportáló gyártókra; ezért ezeknek a költségeknek ellensúlyozniuk kell az uniós gazdasági ágazat ETS-megfelelési költségeit.

(157) A jövőbeli környezeti költségek kiszámításáról szóló feljegyzésben ([31]) foglaltak szerint a jelen ügyben a Bizottság az ETS-sel összefüggésben nem állapított meg olyan jövőbeli közvetlen költségeket, amelyek a kibocsátási engedélyek beszerzési költségeihez kapcsolódtak volna. Az ETS-sel összefüggésben megállapított egyetlen jövőbeli közvetett költség a villamos energia beszerzési költségéhez kapcsolódott. Az uniós gyártóknak közvetlenül juttatott ETS kibocsátási egységeknek ennélfogva nem volt hatásuk az irányár kiszámítására. Ami a kínai szén-dioxid-kibocsátási költséget illeti, azok irrelevánsak voltak, mivel a kárkülönbözet kiszámításához a Bizottság a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakban érvényes importárának súlyozott átlagát hasonlította össze az uniós gazdasági ágazat kárt nem okozó, súlyozott átlagárával. Végezetül nem volt bizonyíték arra, hogy a CBAM az EMD behozatalára alkalmazható lenne. Ennek alapján a Bizottság elutasította az állításokat.

(158) A Daxin, a CCCMC és a GMIA azt állította, hogy a Bizottságnak az aktához fűzött, a jövőbeli közvetett megfelelési költségekre vonatkozó feljegyzése ([32]) nem szolgált érdemi magyarázattal és bizonyítékokkal (pl. nem határozta meg, hogy az uniós gyártók a vizsgálati időszakban ingyenes vagy fizetett kibocsátási egységekkel rendelkeztek, vagy hogy e tekintetben lesz-e változás a következő, 2024–2028 közötti időszakban), továbbá nem tartalmazta a vonatkozó tényleges számításokat (pl. a villamos energia CO_2-tényezőjének kiszámítását). Az érdekelt feleknek ezért nem állt módjukban ellenőrizni az aktához fűzött feljegyzés 2.2. szakaszában szereplő számításokat, következtetéseket. Mindezeket az információkat közölni szükséges.

(159) A Bizottság megjegyezte, hogy amint azt az aktához fűzött, említett feljegyzés kifejti, az ETS-sel összefüggő jövőbeli közvetett megfelelési költségek a villamos energia beszerzési költségeihez kapcsolódtak, ennélfogva a kibocsátási egységek ingyenes vagy fizetett voltát nem érintették. A jövőbeli közvetett megfelelési költségek számítási módszerét – beleértve annak három lépését is – az aktához fűzött feljegyzés kifejtette, az egyes lépések eredményét tartomány formájában tüntette fel. Az uniós gyártók adatai bizalmasak és vállalatspecifikusak, mivel egyéni villamosenergia-fogyasztási tarifákat és költségeket tartalmaznak. Ezért az adatok közlésére nem volt lehetőség, így a Bizottság elutasította a felek állítását.

(160) A Daxin, a CCCMC és a GMIA annak indokolására kérte a Bizottságot, hogy a jövőbeli környezeti költségek számításához miért a Bloomberg prognosztizált kibocsátásiegység-árait (EUR/tCO_2) használja fel; a felek emellett másik forrást, a Statistát javasoltak, ugyanakkor nem támasztották alá a Bloomberg adatainak kevésbé megbízható voltát.

([31]) A jövőbeli környezeti költségek számításra vonatkozó 2023. október 11-i t23.004660. sz. feljegyzés.
([32]) A jövőbeli környezeti költségek számításra vonatkozó 2023. október 11-i t23.004660. sz. feljegyzés.

(161) A Bizottság megjegyezte, hogy a felek által javasolt forrás az átlagos szén-dioxid-árakkal kapcsolatos várakozásokat a PwC által a Nemzetközi Kibocsátáskereskedelmi Szövetség (IETA) számára készített „ÜHG-piaci felmérés" című jelentésre alapozta. Ez a jelentés különböző forrásokból származó információkat tartalmazott, és a PwC és az IETA pedig – a jelentésben jelzett módon – nem törekedett e források megbízhatóságának megállapítására, és nem is ellenőrizte az így szolgáltatott információkat ([33]). A Bizottság által használt forrás a Bloomberg adatain (Bloomberg New Energy Finance) alapult, és több jogalany átlagos előrejelzéseit tartalmazta ([34]), amelyeket a Bloomberg ellenőrzött és folyamatosan frissített. Ezért a több forrásból származó átlagár megbízhatóbbnak minősült, mint a felek által javasolt forrás. A Bizottság erre tekintettel az általa megállapított forrásnál maradva a rendelkezésre álló legfrissebb adatokkal aktualizálta a számítást.

(162) A Tosoh azt állította, hogy a CO_2-kibocsátási egységek beszerzésének jövőbeli költsége nem tükröződik az ideiglenes számításokban, mivel a Tosoh a figyelembe vett időszakban beruházásokat hajtott végre az ETS kibocsátási egységek iránti jövőbeli igény csökkentése érdekében.

(163) A Bizottság megerősítette, hogy amint azt a Tosoh-val annak egyéni tájékoztatásában és a jövőbeli környezeti költségek számításáról szóló aktához fűzött feljegyzésben ([35]) közölte, a Bizottság megvizsgálta a vizsgálati időszak alatt felmerült ETS-költségeket, valamint a 2024–2028 közötti időszakban megvásárolandó és adott esetben a két uniós gyártó által bejelentendő ETS kibocsátási egységek összegét. A Bizottság figyelembe vette többek között a vizsgálati időszakra kapott ingyenes ETS kibocsátási egységeket és a korábbi évekről áthozott ETS kibocsátási egységeket, valamint az ETS kibocsátási egységek várható szükségességét. A Bizottság kiszámította az ETS-hez kapcsolódó jövőbeli közvetlen költségeket (a megvásárolandó kibocsátási egységeket megszorozva azok árával). A kibocsátási egységek előre jelzett árainak megállapítását követően a Bizottság összehasonlította a 2024–2028-as időszakra vonatkozó átlagköltséget a vizsgálati időszak költségeivel. Mivel nem talált egyértelmű különbséget a két érték között, nem állapított meg jövőbeli közvetlen költséget. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a figyelembe vett időszak alatt az ETS kibocsátási egységek iránti igény csökkentése érdekében eszközölt beruházásokat figyelembe vette a vizsgálati időszak alatti előállítási költségek megállapításakor, és az így kapott előállítási költséget használta fel az irányár meghatározásához. A Bizottság ezért elutasította a fél állítását.

A termék összehasonlíthatósága

(164) A Daxin a kárkülönbözet kiszámítása céljából kiigazítást kért az „A" terméktípus (alkáli) és a „C" terméktípus (szén-cink) között, mivel az „A" típus több villamos energiát, gőzt, öblítőszert és munkaerőt igényel. A (127) preambulumbekezdésben említettek szerint azonban sem a Daxin, sem a mintában szereplő más kínai gyártó nem számolt be e két terméktípus termelési tényezőinek felhasználási aránya közötti különbségről. A kiigazítás ezért nem volt indokolt.

(165) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Daxin azt állította, hogy az A és C terméktípusok közötti kiigazítás elutasítása nem indokolt, és hogy a kínai gyártóknak nem kell bizonyítaniuk a két terméktípus eltérő voltát. A Daxin megismételte azon állítását, hogy a kárkülönbözetet ugyanazon terméktípus alapján kell értékelni és kiszámítani, és ezért tisztességtelennek tartja, hogy az A terméktípus a kárkülönbözet kiszámításakor a C terméktípus összehasonlítási alapja legyen.

(166) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy mivel a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók egyike sem szolgáltatott adatokat a két terméktípus termelési különbségeiről, a Bizottság nem alkalmazhat ilyen kiigazítást. Ezért és ellenkező bizonyíték hiányában a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kiigazítás nem indokolt.

(167) Az áron aluli értékesítésre vonatkozó számítások fenti változásaira, valamint a dömpingkülönbözetekben a fenti 3.5. szakasz szerint végrehajtott változtatásokra figyelemmel az ideiglenes rendelet (297) preambulumbekezdésében található táblázat a következők szerint módosul:

([33]) https://k5x2e9z8.rocketcdn.me/wp-content/uploads/2023/09/IETA_GHGSentimentSurvey_2023.pdf
([34]) Bloomberg NEF, Commerzbank AG, Banco Santander SA, Intesa Sanpaolo SpA, MUFG Bank.
([35]) A jövőbeli környezeti költségek számításra vonatkozó 2023. október 11-i t23.004660. sz. feljegyzés.

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Alulértékesítési különbözet (%)
Kínai Népköztársaság	Xiangtan	47,2	8,6
	Guiliu	62,9	0
	Daxin	18,3	17,1
	Más együttműködő vállalatok	47,4	10,1
	Minden más vállalat	100,9	35,0

6.2. **Az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez elegendő különbözet vizsgálata Kína vonatkozásában**

(168) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy szükséges megvizsgálni, hogy a vizsgált termék vonatkozásában fennállnak-e az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének értelmében vett torzulások, amelyek eredményeként a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám nem lenne elegendő a vizsgált termék dömpingelt behozatalával okozott kár elhárításához.

(169) A módosításról szóló értesítésben kifejtettek szerint a panaszos elegendő bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy Kínában a vizsgált termék esetében nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn. Az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének megfelelően ezért a Bizottság értékelte az állítólagos torzulásokat annak megállapítása érdekében, hogy a kár elhárításához elegendő lenne-e a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám kivetése.

(170) A vizsgálat megerősítette, hogy az érintett országban a mangánérc kivitele után nincs héa-visszatérítés. Ezt a Bizottság a Kínában tett ellenőrző látogatások során ellenőrizte a hivatalos kormányzati adójegyzékkel való egybevetéssel. A héa-visszatérítés csökkentését vagy megvonását az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének második albekezdése sorolja fel a releváns nyersanyagpiaci torzulások egyikeként.

(171) A vizsgálat megállapította továbbá, hogy az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének ötödik albekezdésében előírtak szerint a mangánérc az érintett országban a vizsgált termék előállítási költségének több mint 17 %-át tette ki mind országos szinten, mind a mintában szereplő egyes vállalatok esetében.

(172) A belföldi forrásból származó ércek elemzése azt mutatta, hogy az együttműködő exportáló gyártók árai a referenciaértékhez képest 10–63 %-kal alacsonyabbak voltak.

(173) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a mangánérc esetében az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett jelentős torzulás áll fenn.

(174) A Xiangtan, a CCCMC és a GMIA azt állította, hogy a mangánérc kivitelére vonatkozó héa-visszatérítés hiánya által okozott torzulás megalapozatlan, mivel az említett helyzet 2004 óta fennáll, így a piacok egyensúlya az elmúlt 20 évben minden bizonnyal helyreállt. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a torzulás hatásait nem gyengítette annak időtartama. Mivel objektív bizonyíték állt rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy a torzulás fennállt, a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(175) A Xiangtan azt állította továbbá, hogy mivel a helyben hozzáférhető érc gyenge minőségű, Kína nettó mangánércimportőr, ezért nincs nemzetközi referenciaérték. A Xiangtan azt állította továbbá, hogy a Kínában bányászott érc mangánkoncentrációja alacsony, 20 % alatti, ezért nem tartozik a referenciaértékhez használt mangánércével azonos 2602 00 KN-kód alá. A Bizottság megjegyezte, hogy a Xiangtan nem mutatott be olyan bizonyítékot, amely alátámasztaná, hogy az alacsonyabb koncentrációjú ércnek nincs Kínán kívüli piaca. Mivel a belföldön bányászott ércet – annak ellenére, hogy nem tartozik azonos KN-kód alá – a kínai EMD-gyártók a

magasabb koncentrációjú importált ércekkel együtt használták fel, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a torzulás a mangánérc valamennyi típusa esetében hatással volt a kínai piacra, ezért a Bizottság elutasította a Xiangtan állítását.

(176) A Xiangtan, a CCCMC és a GMIA és a Guiliu azt állította, hogy a mangánérc esetében nem teljesült az alaprendeletben meghatározott 17 %-os küszöbérték; a felek azzal érveltek, hogy a mangánérc különböző típusait külön kell értékelni. A Bizottság azonban elutasította ezt az állítást. Megállapította, hogy az elsődleges tényező az érc mangántartalma, annak jelentős változékonysága miatt. Ezért arra a következtetésre jutott, hogy valamennyi mangánércet egyetlen egységes nyersanyagként kell kezelni.

(177) Guiliu azt állította, hogy mivel az általa felhasznált ércet többségében importálta, súlyozott átlagár alkalmazása megfelelőbb lenne az árak nemzetközi árakkal való összehasonlítására. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Guiliu a belföldi forrásból, a referenciaérték alatti árakon beszerzett érc miatti ártorzulásból eredően továbbra is előnyre tett szert, ami alkalmatlanná tette a súlyozott átlagon alapuló megközelítést. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(178) Az Autlán és a Tosoh azt állította, hogy a nyersanyagpiaci torzulások nemcsak a mangánércet, hanem a kínai exportáló gyártók által felhasznált energiainputokat is érintették, és arra kérte a Bizottságot, hogy ezekre is terjessze ki a vizsgálat hatályát. A (170) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság a mangánérc tekintetében a mintában szereplő valamennyi exportáló gyártóra vonatkozóan megállapította az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett nyersanyagpiaci torzulásokat. Ezért nem tartotta szükségesnek az egyéb nyersanyagpiaci torzulások fennállásának további vizsgálatát. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

6.2.1. *Az uniós érdek az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése alapján*

(179) Miután megállapította, hogy Kína esetében az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett nyersanyagpiaci torzulás áll fenn, a Bizottság megvizsgálta, hogy ebből egyértelműen következik-e, hogy a végleges vámok összegének az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése szerinti meghatározása uniós érdeket képvisel. Az uniós érdek meghatározása az e vizsgálathoz kapcsolódó összes információ mérlegelésén alapult, ideértve Kína szabad kapacitásait, a nyersanyagokért folyó versenyt és az uniós vállalatok értékesítési láncaira gyakorolt hatást az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdésével összhangban. Az értékelés elvégzése céljából a Bizottság erre vonatkozó kérdéseket szerepeltetett az összes érdekelt félnek szóló kérdőívben. A kérdésekre a két uniós gyártó és a két együttműködő felhasználó válaszolt.

6.2.1.1. Szabad kapacitás az exportáló országban

(180) A Tosoh által szolgáltatott információk ([36]) alapján az EMD szabad kínai termelési kapacitása körülbelül [190–205] ezer tonnára becsülhető ([37]). Ezzel szemben az uniós piac mérete [36–38] ezer tonna volt. Relatív értelemben tehát Kínában hatalmas szabad kapacitás áll rendelkezésre.

(181) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy Kínában jelentős szabad kapacitás áll rendelkezésre, amely – kihasználása esetén – alkalmas arra, hogy növelje a vizsgált termék globális kínálatát, lenyomja az árakat, és következésképpen aláássa az intézkedés hatékonyságát, amennyiben annak megállapítására nem a dömping szintjén kerül sor.

6.2.1.2. A nyersanyagokért folyó verseny

(182) A nyersanyagokért folyó versenyt illetően a Bizottság megállapította, hogy az érintett országban nincs hozzáadottértékadó-visszatérítés a mangánérc exportjára, és a mangánérc ára Kínában jóval alacsonyabb a reprezentatív nemzetközi piacokon alkalmazott árhoz képest (lásd a (169) és a (171) preambulumbekezdést). A fenti (172) preambulumbekezdésben kifejtett módon a Bizottság torzultnak tekintette a mangánérc kínai nyersanyagpiacát.

([36]) Forrás: International Manganese Institute.

([37]) [470–490] ezer tonna teljes kapacitás és [260–280] ezer tonna termelés.

(183) Ennek eredményeként a kínai mangánércexportra vonatkozó hozzáadottértékadó-visszatérítés visszavonása korlátozza a Kínában bányászott mangánérc kivitelét. A nyersanyagellátás szintjének mesterséges növelésével a kínai kormány lefelé irányuló nyomást gyakorol a belföldi mangánérc árára. A kínai EMD-gyártók kevesebbet fizetnek a belföldi mangánércért, mint amennyit egyébként az exportkorlátozás hiányában kellett volna fizetniük. Emiatt az uniós gazdasági ágazat a Kínában működő exportáló gyártókhoz képest hátrányba kerül.

(184) Emellett az Autlán által közölt forrás ([38]) alapján Dél-Afrika, Gabon és Ausztrália után Kína a negyedik legnagyobb mangánérctermeléssel rendelkezik a világon, és továbbra is hatalmas érckészletekre támaszkodhat; a mintában szereplő kínai EMD-exportáló gyártók közül kettő rendelkezik mangánércbányával, ezek vertikálisan integrált vállalatként ([39]) belföldi mangánércből állítják elő a vizsgált terméket. Ugyanakkor az EMD uniós gyártói függnek a mangánérc harmadik piacokról történő szállításától. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy jóllehet a mangánérc elérhető az uniós gazdasági ágazat számára, az uniós gazdasági ágazat a kínai versenytársakhoz képest magasabb áron jut hozzá. Az uniós gazdasági ágazat emiatt hátrányos helyzetben van a kínai exportáló gyártókkal szemben.

(185) A Guiliu azt állította, hogy a közölt forrás ([40]) szerint a kínai mangánércpiac több mint 80–95 %-át a behozatal teszi ki, ezért a kínai mangánércpiac nem torzult. Emellett Kínában a belföldi termelésből és bányászatból főként alacsony kategóriájú mangánérc származik, míg a felhasználás és a kereslet nagyrészt magas minőségű mangánérceket igényel.

(186) A fenti (183) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a kínai EMD-gyártók, köztük a mintában szereplő gyártók közül ketten a vizsgált termék előállításához a belföldi mangánércet használják, annak állítólagos alacsony mangántartalma ellenére. A kínai exportáló gyártók tisztességtelen előnyhöz jutnak, mivel a (170)–(173) preambulumbekezdésben ismertetett belföldi szabályozásnak köszönhetően mesterségesen alacsony áron férnek hozzá a belföldi mangánérchez. A Bizottság ezért elutasította a fél állítását.

6.2.1.3. Az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolt hatás

(187) Az ideiglenes rendelet (306) preambulumbekezdésében kifejtettek szerint az EMD fő felhasználása szén-cink és alkáli szárazelemek gyártásához kapcsolódik, amelyek a felhasználás több mint 90 %-át teszik ki. A legnagyobb (de nem egyedüli) felhasználó a három legnagyobb uniós elem- és akkumulátorgyártó. A vizsgálatban ezen elem- és elemgyártók közül kettő, a Varta és a Duracell működött együtt, együttesen az uniós EMD-felhasználás [67–73] %-át képviselik. A (179) preambulumbekezdésben jelzett módon mindkét együttműködő felhasználó válaszolt az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése szerinti uniós érdekkel kapcsolatos kérdésekre.

(188) Mindkét együttműködő felhasználó ellenezte a szigorúbb intézkedéseket – állításuk szerint ezek aránytalanul érintenék a fogyasztói szárazelemek termelését, amely – különösen a fenti (127) preambulumbekezdésben leírtak szerint a magas minőségű EMD esetében – nagymértékben függ az érintett országból érkező behozataltól, és nem rendelkezik életképes alternatívával. A Duracell azt állította, hogy a felhasználók azon képessége, hogy beszállítót váltsanak és diverzifikálják beszerzésüket, alapvető szempont annak értékelése során, hogy a magasabb dömpingkülönbözet szerinti dömpingellenes intézkedések alkalmazhatók-e: i. megismételte, hogy az uniós gazdasági ágazat jelenleg nem kínál életképes alternatívát az uniós felhasználóknak; ii. megjegyezte, hogy a harmadik országokból igen korlátozott mennyiségben és drágán érkezik EMD, és egyelőre a két együttműködő felhasználó számára szükséges tanúsítására sem került sor. Emlékeztetett arra, hogy az EMD uniós felhasználók általi, elemek és akkumulátorok gyártása során történő felhasználására vonatkozó feldolgozási követelmények miatt az EMD-re vonatkozóan szigorú tesztelési és belső jóváhagyási eljárásokat kell lefolytatni az ipari felhasználásra vonatkozó tanúsítvány kiadása előtt. Az új EMD-ellátási forrás tanúsítása ezért hosszadalmas folyamat, amelynél a siker nem garantált.

([38]) Forrás: U.S. Geological Survey, Mineral Commodity Summaries, 2022. január, https://pubs.usgs.gov/periodicals/mcs2022/mcs2022-manganese.pdf

([39]) Xiangtan Electrochemical Scientific Ltd és Guangxi Daxin Huiyuan New Energy Technology Co., Ltd (forrás: 2. melléklet, t23.004362, 2023.9.28.).

([40]) https://baijiahao.baidu.com/s?id=1772377473207861712&wfr=spider&for=pc

(189) Mindkét együttműködő felhasználó azt állította, hogy a magasabb dömpingkülönbözet szerinti dömpingellenes intézkedések bevezetése veszteségessé tenné az uniós felhasználókat. Hozzátették, hogy a teljes uniós elem- és akkumulátorgyártó ágazatnak már most is egyre nagyobb nyomás alatt kell nyereségesnek maradnia a termékei előállításához felhasznált egyéb nyersanyagok költségeinek növekedése, például a magasabb energiaköltségek miatt, és csak igen korlátozott mértékben képes a jelentős költségnövekedést a végső fogyasztókra hárítani, mivel az elemek és akkumulátorok piaca erősen árvezérelt, és a különböző márkájú termékek a márkák elismertsége ellenére felcserélhetők. A megnövekedett termelési költségek miatt a jövedelmezőségre nehezedő nyomást tovább fokozza az uniós és a globális akkumulátorpiacokon a nem uniós és különösen a kínai versenytársak által támasztott verseny egyidejű növekedése. Végezetül az alacsonyabb vám szabálya alkalmazásának mellőzése által a felhasználókra gyakorolt rendkívül káros hatások súlyosabbak, mint az alacsonyabb dömpingellenes vámoknak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt lehetséges negatív hatásai. Emellett semmi nem utal arra, hogy a dömpingellenes intézkedések minőség javítása érdekében szükséges beruházások végrehajtására ösztönöznék az uniós gazdasági ágazatot; inkább az uniós EMD-gyártók meglévő duopóliumát erősítenék, lehetővé téve számukra, hogy az innovációba való beruházás nélkül állapítsák meg az árakat.

(190) Először is a Bizottság a végleges dömping- és kárkülönbözetek alapján szimulációkat végzett mindkét együttműködő felhasználó jövedelmezőségéről, feltételezve, hogy az EMD beszerzési forrásai és volumene, valamint a feldolgozott termékeken elért forgalom megegyezik a vizsgálati időszakban megfigyelt értékekkel. A nyersanyag-, a villamosenergia- és a munkaerőköltségeket – amennyiben rendelkezésre álltak – kiigazította, hogy azok tükrözzék a vizsgálati időszakot követő változásokat. A szimulációk eredményei alapján a Bizottság megállapította, hogy különösen az egyik felhasználó általános éves nyeresége súlyosan romlana (a felhasználó veszteségessé válna), ha az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerinti vámot vetne ki a Kínából érkező behozatalra. A felhasználó a csoportszinten végzett egyéb tevékenységei keretében nem tudná fedezni a magasabb mértékű dömpingellenes vám költségeit. Az intézkedés a másik felhasználó általános éves nyereségét is érintené, de kisebb mértékben. Ugyanakkor, még ha feltételezhető is, hogy a szigorúbb intézkedések jelentette könnyítéseknek köszönhetően az uniós gazdasági ágazat képes lenne versenyképes áron nagyobb mennyiséget értékesíteni a felhasználóknak, ha az egyik felhasználó megszüntetné üzleti tevékenységét az Unióban, ennek közvetlen hatására az uniós EMD-gyártók is elveszítenék saját értékesítési volumenük több mint egyharmadát. Ez nagy kárt okozna az uniós gazdasági ágazatnak, tekintettel az e felhasználóknak – az ideiglenes rendelet (306) preambulumbekezdésében kifejtett módon fő vevőiknek – értékesített jelentős mennyiségre.

(191) Másodszor: a Bizottság a végleges dömpingkülönbözetek alapján dinamikus szimulációt végzett mindkét együttműködő felhasználó jövedelmezőségéről, feltételezve, hogy a felhasználók 3 %-kal növelik az alkáli elemek eladási árát ([41]). E szimuláció eredménye azt mutatta, hogy egy felhasználó továbbra is veszteséges lesz. Az intézkedés a másik felhasználó általános éves nyereségét továbbra is rontaná, de sokkal kisebb mértékben. Mindazonáltal a Duracell azzal érvelt, hogy a felhasználók az intenzív verseny miatt nem tudják teljes mértékben áthárítani a költségnövekedést a végső fogyasztóikra. A korábbi áremelkedéseket az elemek és akkumulátorok teljesítményének javulása is alátámasztotta. Emellett a felhasználók a hasonló minőségű kínai elemek és akkumulátorok növekvő behozatala miatt soha nem tudnák teljes mértékben áthárítani a nyersanyagköltségeket. A magasabb dömpingkülönbözet szerinti dömpingellenes intézkedések bevezetése csak nehezítené az uniós és a kínai fogyasztói elemek és akkumulátorok gyártói közötti árversenyt, tekintettel arra, hogy az uniós felhasználók hátrányt szenvednének azon kínai versenytársaikkal szemben, akik az EMD-inputokat vámmentesen szerzik be a beszállítóktól.

(192) Harmadszor: a Bizottság a végleges dömpingkülönbözetek alapján dinamikus szimulációt végzett mindkét együttműködő felhasználó jövedelmezőségéről, feltételezve, hogy a potenciálisan veszteséges felhasználó a teljes kínai EMD-beszerzését a tanúsított és a mintába felvett exportáló gyártóhoz helyezné át, amely alacsonyabb dömpingellenes vám alá esik. E szimuláció eredménye azt mutatta, hogy a felhasználó továbbra is veszteséges lesz.

(193) Negyedszer: a Bizottság olyan hipotetikus szimulációt vett figyelembe, amely szerint a felhasználók a Kínából érkező teljes EMD-behozatalukat Kolumbiából és Japánból érkező behozatallal helyettesítették, az ezen országokból az Unióba irányuló behozatalnak a vizsgálati időszak alatti átlagos importára mellett. A Tosoh ugyanis azt állította, hogy Japán, Dél-Korea és Oroszország is fontos exportáló ország, az Autlán szerint pedig az egyik felhasználó tengerentúli gyára már importál EMD-t Kolumbiából. Az ideiglenes rendelet 4.3.1. és 5.2.1. szakaszában megállapítottak szerint az említett országok közül csak Kolumbia és Japán exportált EMD-t az EU-ba, a Bizottság ezért kizárólag ezeket az országokat vette figyelembe a szimulációban. Mindazonáltal a Bizottság igen

([41]) Az Unióban az elem- és akkumulátorárak hasonló emelkedése volt megfigyelhető 2021-től a vizsgálati időszakig.

valószínűtlennek ítélte azt, hogy a felhasználók az EMD bármely harmadik országból történő behozatalára térjenek át, mivel i. ezek a harmadik országok nem rendelkeznek szabad kapacitással, és mindig is a saját vagy közeli piacaikat szolgálták ki; ii. az uniós felhasználók eddig sem tudtak Kolumbiától eltérő harmadik piacokról költséghatékonyan importálni, a statisztikák szerint pedig az ilyen behozatalok volumene mindig is igen csekély volt; iii. a két együttműködő uniós felhasználó az ezekből a forrásokból származó EMD minőségét semmilyen formában nem tanúsította, így az esetleges váltás a legjobb esetben is hosszú távon jelentene megoldást.

(194) Ötödször: a Bizottság egy olyan hipotetikus szimulációt is figyelembe vett, amely szerint az uniós EMD-gyártók a dömpingellenes intézkedések bevezetését követően növelik termelési kapacitásaikat. A dömpingkülönbözet mértékével megegyező vámnak a felhasználók egyikére gyakorolt azonnali hatása azonban ellehetetlenítené ezt, mivel az uniós EMD-ágazat az értékesítésének több mint egyharmadát veszítheti el, ha ez a felhasználó veszteségessé válik és felhagy üzleti tevékenységével. Így az uniós EMD-ágazat termelési kapacitásának növelése a dömpingkülönbözet mértékével megegyező vám kivetése esetén nem lenne megvalósítható.

(195) Végezetül a fogyasztói elemek és akkumulátorok gyártóinak felhasználói ágazata a vizsgálati időszakban mintegy 1 850 alkalmazottal rendelkezett, ami jelentősen felülmúlta az uniós EMD-ágazat [130–142] fős létszámát. Ezért, ha a dömpingellenes vámot a dömpingkülönbözetek szintjén vetnék ki, a továbbfelhasználók esetleges negatív pénzügyi eredményei jelentős számú munkahelyet veszélyeztetnének.

6.2.1.4. Egyéb tényezők

(196) A Tosoh azt állította, hogy amennyiben a dömpingellenes intézkedéseket a kár mértéke alapján vezetnék be, tekintettel a kínai gazdaság jellegére és a kínai kormány azon képességére, hogy az exportot meghatározott piaci szereplőkön keresztül irányítsa, jelentős a kockázata annak, hogy az exportot vámtétellel nem sújtott exportőrön keresztül bonyolítják le. Ezzel szemben a kivetett vámok sokkal egységesebbek lennének a kárkülönbözet figyelmen kívül hagyása esetén, ami csökkentené a kijátszás kockázatát.

(197) A Bizottság megjegyezte, hogy a nulla vámtétel aligha hordozza az exportirányítás kockázatát, tekintettel a piac igen kis számú szereplőjére és arra, hogy a felhasználóknak tanúsítvánnyal kell rendelkezniük. Mindenesetre az alábbi (228) preambulumbekezdésben kifejtett módon a Bizottság az egyedi vámok megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében különleges intézkedéseket is előirányozott. Így az érintett bizottsági szolgálatok könnyen felismerhetik és kezelhetik a kereskedelem szerkezetében bekövetkező változásokat.

(198) A Tosoh megjegyezte továbbá, hogy a vizsgált termék kínai behozatala versenyelőnyt élvezne az üvegházhatású gázok kibocsátásának eltérő kínai és uniós szabályozása miatt, mivel a vizsgált termék nem szerepel az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus (CBAM) előzetes jegyzékében. Ezzel szemben a vizsgált termékre vonatkozó intézkedések bevezetése előmozdítaná a tisztességes bánásmódot és az egyenlő kereskedelmi feltételeket.

(199) A Bizottság megjegyezte, hogy a dömpingellenes intézkedések célja az Unió és kereskedelmi partnerei közötti tisztességes kereskedelem helyreállítása, a CBAM hatásai pedig nem tartoznak a jelenlegi vizsgálat hatálya alá.

(200) Ugyanez az uniós gyártó azt állította továbbá, hogy a dömpingkülönbözet szintjén kivetett dömpingellenes vámok biztosítanák az uniós EMD-ágazat létét, garantálnák az EMD ellátásának biztonságát, és ezáltal a szárazelemgyártás biztonságát az Unióban. A Kínából érkező behozatalra kivetett 18–50 %-os dömpingellenes vám csak kevesebb mint 3–7,5 %-kal befolyásolná az uniós szárazelemgyártók termelési költségeit. Továbbá, tekintettel a kár szintjére és az EMD-ellátás egyéb forrásaiból eredő versenykényszerre, téves lenne azt feltételezni, hogy az EU-ból származó EMD árai a kivetett dömpingvámokat akárcsak megközelítő mértékben nőnének.

(201) A végleges dömpingellenes vámok újraszámítását (lásd a fenti (98) preambulumbekezdést) és az uniós vállalkozások ellátási láncaira gyakorolt hatás elemzését (lásd a fenti (190)–(195) preambulumbekezdést) követően a magasabb dömpingkülönbözet szintjén kivetett dömpingellenes vámok közvetlenül veszélyeztetnék az uniós EMD-ágazatot azáltal, hogy azok elveszíthetik értékesítési volumenük [35–40] %-át. A Bizottság ezért elutasította a fél állítását.

6.2.1.5. A felek észrevételei az érdekelt felek végső tájékoztatását követően

(202) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az Autlán és a Tosoh vitatta a fenti 6.2.1.3. szakaszban ismertetett bizottsági elemzést.

(203) A Tosoh rámutatott, hogy a három fő felhasználó egyike, az Advanced Power Solutions NV (a továbbiakban: APS) nem működött együtt a vizsgálatban. A Tosoh ezt követően hivatkozott az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének b) pontjára, amely szerint együttműködés hiányában a Bizottság megállapíthatja, hogy e cikk (2a) bekezdésének alkalmazása összhangban van az Unió érdekeivel – azt állította, hogy a Bizottságnak az együttműködés hiányából azt a következtetést kellett volna levonnia, hogy a magasabb (a dömpingkülönbözetnek megfelelő mértékű) vámok kivetése nem ellentétes az APS érdekeivel, vagy legalább az elemzésében vizsgálnia kellett volna a vállalkozás nyilvánosan hozzáférhető pénzügyi kimutatásait.

(204) A Bizottság megjegyzi, hogy a (214) preambulumbekezdésben foglalt következtetése, amely szerint a magasabb (a dömping szintjének megfelelő) vám valószínűleg aránytalanul negatív hatást gyakorol az uniós vállalkozások ellátási láncaira, az EMD uniós felhasználásának [67–73] %-át képviselő két együttműködő felhasználóról, valamint magáról az uniós EMD-ágazatról rendelkezésre álló információkon alapult. A nem együttműködő felhasználó uniós felhasználáson belüli súlya kevesebb mint egyharmad volt, a vizsgálat aktájában pedig nem állt rendelkezésre olyan megalapozott információ, amely cáfolná a Bizottság (214) preambulumbekezdésben foglalt következtetését. A Bizottság ezért elutasította a fél érvét.

(205) A Tosoh és az Autlán továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottság jövedelmezőségi szimulációi hibásak, mivel figyelembe veszik egyes akkumulátorgyártási költségek vizsgálati időszakot követő jelentős növekedésének hatásait, ugyanakkor nem tükrözik az akkumulátorok árának reális emelkedését, különösen az Unióban tapasztalható fogyasztóiár-emelkedések fényében. A Tosoh azzal érvelt továbbá, hogy a Bizottság nem szolgáltatott konkrét információkat arra vonatkozóan, hogy a 2022. év tekintetében miért korlátozta 3 %-os növekedésre a „dinamikus" szimulációját. A Tosoh továbbá azt állította, hogy a Bizottság nem fejtette ki, hogy a vizsgálati időszakot követő adatok milyen módon „érvénytelenítik egyértelműen" a következtetést, sem azt, hogy a vizsgálati időszak utáni adatok „nyilvánvalóak, kétségbevonhatatlanok, hosszan tartóak, nem manipulálhatóak, és nem az érdekelt felek szándékos cselekedeteire vezethetőek vissza", idézve a Bizottság korábbi ügyekben levont következtetéseit ([42]).

(206) A Bizottság e tekintetben megjegyezte, hogy annak érdekében, hogy a jövedelmezőségi szimulációk a lehető legrelevánsabbak legyenek a jelenlegi piaci realitások szempontjából, valóban csak az uniós felhasználók bejelentett nyersanyag- ([43]), villamosenergia- ([44]) és munkaerőköltségeit ([45]) igazította ki, mivel e kiigazítások elvégezhetők a felek által benyújtott ellenőrzött információk vagy a nyilvánosan hozzáférhető adatok alapján, pontosan a felhasznált adatok megbízhatóságának biztosítása érdekében. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a felek nem támasztották alá, hogy a (191) preambulumbekezdésben ismertetett szimulációban szereplő 3 %-os akkumulátorár-emelkedés miért nem reális. Amint az a (191) preambulumbekezdésben szerepel, a növekedésre szintén a múltban került sor, mértéke az együttműködő felhasználók ellenőrzött adatain alapult, és kifejezetten a fogyasztói elemekre, illetve akkumulátorokra vonatkozott, ellentétben a fogyasztói árindexszel, amely különböző fogyasztási cikkeket és szolgáltatásokat tartalmazó piaci kosárból indul ki. A Bizottság ezért elutasította a felek állítását.

(207) Az Autlán és a Tosoh egybehangzóan azt állította, hogy a Bizottság által a (194) preambulumbekezdésben megfogalmazott következtetés szerint a dömpingkülönbözet szintjén kivetett vámok azonnali hatása az egyik felhasználó termelésének leállítása lenne. A Bizottság tisztázta, hogy az említett preambulumbekezdésben ismertetett következtetésnek nem ez a helyes értelmezése. A magasabb vámoknak a felhasználóra gyakorolt azonnali hatásaként az előállítási költségek növekednek, ami pedig – amint azt a (194) preambulumbekezdés kimondja – az üzleti tevékenység elvesztését „eredményezheti".

([42]) A Tanács 215/2002/EK rendelete (2002. január 28.) a Kínai Népköztársaságból származó ferromolibdén behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről (HL L 35., 2002.2.6., 1. o., (14) preambulumbekezdés), valamint a Tanács 437/2004/EK rendelete (2004. március 8.) a Norvégiából és a Feröer-szigetekről származó nagy szivárványos pisztráng behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 72., 2004.3.11., 23. o., (26) preambulumbekezdés).

([43]) A mangánérc árának változása a vizsgálati időszak és 2023 között a fastmarkets.com adatai alapján.

([44]) Az EU-27 nem háztartási felhasználásra vonatkozó villamosenergia-árai 2023 első félévében a vizsgálati időszakhoz képest (forrás: Eurostat – https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/nrg_pc_205/default/table?lang=en, hozzáférés 2023. december 22-én).

([45]) A Duracell esetében a Bizottság a fizetéseket a belgiumi Ipari Vegyes Bizottság (JIC 200) által jóváhagyott 2023. évi bérindexálási rátával igazította ki. A Varta munkaerőköltségeinek kiigazítása a Varta által az újratárgyalt bérekre vonatkozóan benyújtott bizonyítékok alapján történt.

(208) A Tosoh továbbá kifogásolta a Bizottság azon következtetését, hogy a vámoknak a dömpingkülönbözet szintjén történő kivetése esetén a felhasználók gyártási költségeinek növekedése nem hárítható át a fogyasztókra, különösen mivel a Bizottság az ideiglenes rendelet (311) preambulumbekezdésében megállapította, hogy a költségnövekedés részben a fogyasztókra hárítható. A Bizottság ennek kapcsán megjegyezte, hogy e tekintetben kényes egyensúlyra törekszik annak meghatározásában, hogy a milyen mértékű költségnövekedés hárítható a fogyasztókra, ennélfogva milyen mértékű költségnövekedés valósítható meg az együttműködő felhasználók számára. Amint azt az ideiglenes rendelet (311) preambulumbekezdése már megállapította, az alacsonyabb – az alulértékesítési különbözet szintjén kivetett – vámok által okozott költségnövekedésnek csak egy része hárítható át a fogyasztókra. A magasabb – a dömpingkülönbözetnek megfelelő mértékű – vámok kivetése esetén a költségek még tovább növekednének, ami természetesen még nehezebbé tenné az erőteljesebb költségnövekedés fogyasztókra hárítását. A Bizottság ezért elutasította a fél állítását.

(209) Az Autlán továbbá ismertette a Varta 2023. november 14-i sajtóközleményében megfogalmazott állításait, amelyekben a Varta üzleti eredményeinek javulásáról számol be ([46]), ami ellentmond a felhasználók negatív jövedelmezőségére vonatkozó bizottsági következtetéseknek. A Bizottság ennek kapcsán megjegyezte, hogy bár e nyilatkozatokból pozitív kép rajzolódik ki, a felhasználó jövedelmezőségének értékelése szempontjából releváns, számszerűsíthető pénzügyi helyzetet nem mutatják. A Bizottság ezzel szemben hipotetikus forgatókönyveiben az együttműködő felhasználók által e vizsgálat során szolgáltatott, ellenőrzött és részletes adatokra támaszkodott. A Bizottság ezért nem találta megalapozottnak, és elutasította a fél állítását.

(210) Az Autlán továbbá azzal érvelt, hogy az uniós felhasználók bizonytalan helyzetének kiváltó oka a Kínából származó szárazelemek dömpingelt behozatala, nem pedig az EMD beszerzési költsége. A Tosoh ezzel szemben azt állította, hogy ha a fenti (191) preambulumbekezdésben foglalt elemzés egyik tényezőjeként figyelembe vesszük a kínai szárazelemek behozatalát, az felveti a jelenlegi vizsgálattól független termékek (fogyasztói elemi elemek) lehetséges dömpingjének kérdését. A Bizottság megjegyezte, hogy a jelenlegi eljárás valóban nem terjed ki a fogyasztói szárazelemek állítólagos dömpingjének becslésére. Ezért az Autlán észrevételét el kellett utasítani. Ugyanakkor a Tosoh állításával ellentétben a Bizottság nem vetett fel kérdést a Kínából származó szárazelemek, illetve akkumulátorok dömpingelt behozatalával kapcsolatban, csupán annak elismerésére szorítkozott, hogy a behozatal az uniós felhasználók előállított elemek és akkumulátorok konkurenciájaként jelen van az uniós piacon. A Bizottság ezért elutasította a fél állítását.

(211) Az Autlán azt állította, hogy a Bizottság nem elemezte kellőképpen a felhasználók ellátási láncaira gyakorolt hatásokat – lényegében azzal érvelt, hogy ha a vámokat az alulértékesítési különbözet szintjén vetnék ki, az uniós gazdasági ágazat nem részesülne kellő védelemben, és nem tudna felépülni a kárt okozó dömping hatásaiból. Az intézkedés továbbá ellentétes lenne az uniós érdekkel, tekintettel a kritikus fontosságú nyersanyagokra vonatkozó bizottsági kezdeményezésre ([47]), amely az akkumulátorminőségű mangánt a stratégiai fontosságú nyersanyagok egyikeként sorolja fel. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a dömpingellenes intézkedések célja a tisztességes kereskedelem helyreállítása, valamint annak értékelése, hogy az ideiglenes rendelet (282) preambulumbekezdésében megállapítottak és (295)–(297) preambulumbekezdésében levont következtetések szerint a vámok milyen szintje lenne elegendő az uniós gazdasági ágazatot ért kár megszüntetéséhez. Ugyanakkor, amint az a (179) preambulumbekezdésben szerepel, annak elemzése, hogy a különböző vámok milyen hatást gyakorolnának az Unió egészére, az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése szerinti, az uniós gazdasági ágazatra és a vizsgált termék felhasználóira gyakorolt hatás figyelembevételével az uniós érdek vizsgálata keretében kerül sor. A Bizottság ezért elutasította a fél állítását.

(212) A Tosoh és az Autlán ezt követően vitatta a Bizottság által a (192) és a (193) preambulumbekezdésben bemutatott hipotetikus szimulációkat, azt állítva, hogy a felhasználók a lehetőségekhez mérten reálisan diverzifikálnák ellátásaikat, beleértve az uniós gazdasági ágazattól történő beszerzések növelését is. A Bizottság ennek kapcsán megjegyezte, hogy mindkét szimuláció esetében a legoptimistább forgatókönyveket vette figyelembe, amelyek szerint a legmagasabb dömpingkülönbözetek által érintett összes szállítást a költségek tekintetében legversenyképesebb alternatívák váltották fel (akár Kínán belül a (192) preambulumbekezdés szerint, akár teljes egészében más harmadik piacokról a (193) preambulumbekezdés szerint). Ezek a forgatókönyvek ezért már figyelembe vették a felhasználók által elméletileg elérhető legjobb eredményeket. A Bizottság ennek kapcsán hozzátette, hogy a (190)–

([46]) Megtekinthető a következő internetcímen: https://www.varta-ag.com/en/about-varta/news/details/varta-ag-achieves-best-quarter-of-the-current-financial-year-to-date (legutóbbi hozzáférés: 2024. január 31.).

([47]) Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a kritikus fontosságú nyersanyagokkal való biztonságos és fenntartható ellátást biztosító keret meghatározásáról, valamint az 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1724 és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról, 2024. január 31; megtekinthető a következő internetcímen: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:52023PC0160 (legutóbbi hozzáférés: 2024. január 31.).

(194) preambulumbekezdésben szereplő öt szimulációval a rendelkezésére álló adatok alapján értékelte annak valószínűségét, hogy az együttműködő felhasználók milyen különböző módokon tudnának megbirkózni a jelenleg kínai beszállítóiktól származó EMD magasabb költségeivel, és hogy e költségek milyen hatással lennének a jövedelmezőségükre. Az e szimulációk keretében végzett elemzést tehát inkább együttesen érdemes figyelembe venni, mintsem a szimulációkat egyenként vizsgálni. Mivel a szimulációk közül szinte egyik sem mutatott pozitív eredményt az együttműködő felhasználók számára, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy mindent összevetve a felhasználókat a vámok dömpingkülönbözetek szintjén történő kivetése minden valószínűség szerint negatívan érintené, így mozgásterük korlátozott. A Bizottság ezért elutasította a felek állításait.

(213) Végül a Tosoh azzal érvelt, hogy a vizsgálat során a tájékoztatás mellőzésével megfosztották eljárási jogaitól, ami korlátozta a dömpingvámok felhasználói ágazatra gyakorolt hatásának bizottsági értékelése során felhasznált adatok eredetének és az alkalmazott módszereknek az ellenőrzését. A Bizottság megjegyezte, hogy az együttműködő felhasználók által benyújtott információk, amelyekre az ellenőrzést követően levont következtetéseit alapozta, a vizsgálat teljes időtartama alatt rendelkezésre álltak az ügy irataiban. A Bizottság ezért elutasította ezt az érvet.

6.2.1.6. Az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése szerinti uniós érdekre vonatkozó következtetés

(214) Ennek alapján a Bizottság gondosan mérlegelte az összes elemet, és nem tudta megállapítani, hogy az Uniónak érdekében áll a vámok összegének a 7. cikk (2a) bekezdésével összhangban történő meghatározása, nevezetesen nem áll az Unió érdekében, hogy az intézkedések szintjét a dömping szintjén határozza meg, tekintettel arra, hogy ez valószínűleg aránytalanul kedvezőtlen hatást gyakorolna az uniós vállalatok ellátási láncaira. A Bizottság ezért megerősítette, hogy az intézkedéseket az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban, az alulértékesítési különbözetek alapján kell megállapítani.

6.3. **Az intézkedések mértékére vonatkozó következtetés**

(215) A fenti értékelést követően a végleges dömpingellenes vámokat az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban az alábbiak szerint indokolt megállapítani:

Ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám (%)
Kínai Népköztársaság	Xiangtan	8,6
	Guiliu	0
	Daxin	17,1
	Más együttműködő vállalatok	10,1
	Minden más vállalat	35,0 %

7. **UNIÓS ÉRDEK**

7.1. **Az uniós gazdasági ágazat érdeke**

(216) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CCCMC és a GMIA azt állította, hogy az EMD uniós piaca 2020 előtt nem versenypiac, hanem duopólium volt, miután mindössze két gyártóval rendelkezett, amelyek korábban a kapacitásuk révén képesek voltak az uniós kereslet kielégítésére, emellett nyereségesek voltak, mivel minden költségnövekedést átháríthattak vevőikre. Ezért sem az uniós gyártó túlzott árai, sem a nyereségcél/kárkülönbözet adatai, sem az uniós gyártó árcsökkenése nem indokolható, miután a figyelembe vett időszak második felében a Kínából érkező behozatal révén helyreállt a tényleges verseny az uniós EMD-piacon. Ha a dömpingellenes intézkedések helyreállítanák a duopóliumot, az ártana az uniós piacon folyó versenynek, és hosszú távon negatív hatást gyakorolna a továbbfeldolgozott terméket gyártókra.

(217) Amint azt a Bizottság az ideiglenes rendelet (286) preambulumbekezdésében megjegyezte, a világon csak korlátozott számú vegyianyaggyártó vesz részt az EMD gyártási folyamatában. Az, hogy a figyelembe vett időszak első felében csak két uniós gyártó tudott nyereséget elérni, nem minősül a verseny megszűnésének az uniós piacon, mivel az uniós piaci felhasználást az uniós gyártók mellett az összes rendelkezésre álló, EMD-t gyártó ország ellátta, beleértve Kínát is. Emellett a dömpingellenes vámok nem szüntetik meg a versenyt az uniós piacon, hanem tisztességes versenyt biztosítanak az Unió és az érintett ország exportáló gyártói között. Az említett fél állítását ezért a Bizottság elutasította.

(218) Egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (301)–(303) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit a Bizottság megerősítette.

7.2. **A független importőrök/kereskedők érdeke**

(219) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (304)–(305) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

7.3. **A felhasználók érdeke**

(220) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Duracell azt állította, hogy az ideiglenes ténymegállapítások alábecsülik a dömpingellenes intézkedéseknek az uniós felhasználókra gyakorolt költséghatását, míg az uniós felhasználók jövedelmezőségét semmilyen bizonyíték nem támasztja alá. Végezetül mindkét együttműködő felhasználó megerősítette, hogy ha nem alkalmaznák az alacsonyabb vám szabályát, az uniós felhasználók veszteségessé válnának, ami veszélyeztetné az Unióban folytatott tevékenységük fennmaradását.

(221) Az ideiglenes megállapításokban foglaltaknak megfelelően a felhasználói adatok elemzése az e felhasználók által a kérdőívre adott, ellenőrzött válaszokon alapult, figyelembe véve a beszerzési vámok előtti forrásokra, mennyiségekre és árakra, valamint a továbbfeldolgozott termékekből elért forgalomra vonatkozó adatokat, beleértve a 2021–2022-ben elért jövedelmezőségi szintet is. A felhasználók jövedelmezőségének romló trendje ezekben az években valóban megállapítható volt. A Bizottság azonban úgy becsülte, hogy a végleges dömpingellenes intézkedések a kárkülönbözet szintjén maradnak, még akkor is pozitív nyereségességet tartanának fenn, ha figyelembe vesszük a dömpingellenes vámok szintjét, és feltételezve, hogy a megnövekedett költségeket nem hárítanák át vevőikre.

(222) Mivel a független importőrök érdekével kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (319) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit. Azokkal az észrevételekkel, amelyek az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése értelmében az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolt hatással összefüggésben a felhasználók érdekére vonatkoznak, e rendelet 6.2.1.3. szakasza foglalkozik.

7.4. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(223) A fentiek alapján az ideiglenes rendelet (320) preambulumbekezdésében kifejtett ténymegállapítások megerősítést nyertek.

8. **VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

8.1. **Végleges intézkedések**

(224) A dömpinggel, a dömpingből származó kárral, az ok-okozati összefüggéssel, az intézkedések mértékével és az uniós érdekkel kapcsolatban az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban levont következtetéseket figyelembe véve végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy az érintett termék dömpingelt behozatala további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.

(225) A fentiek alapján a végleges dömpingellenes vám vámtételei a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Kárkülönbözet (%)	Végleges dömpingellenes vám (%)
Kínai Népköztársaság	Xiangtan	47,2	8,6	8,6
	Guiliu	62,9	0	0
	Daxin	18,3	17,1	17,1
	Más együttműködő vállalatok	47,4	10,1	10,1
	Minden más vállalat	100,9	35,0	35,0

(226) Az e rendeletben az egyes meghatározott vállalatok esetében megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ténymegállapításain alapulnak. Így ezek az értékek a vizsgálat során az e vállalatokkal kapcsolatban feltárt helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek így kizárólag az érintett országból származó és a megnevezett jogalanyok által gyártott vizsgált termék behozatalára vonatkoznak. Azok az érintett importált termékek, melyeket az e rendelet rendelkező részében külön nem említett egyéb vállalatok gyártanak, ideértve a külön említett vállalatokkal kapcsolatban álló egységeket is, nem részesülhetnek e vámok előnyeiből, ezekre a „minden más vállalatra" alkalmazandó vámok vonatkoznak.

(227) Ha a későbbiek folyamán egy vállalat módosítja a jogalany nevét, kérelmezheti az egyedi dömpingellenes vámtételek alkalmazását. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni ([48]). A kérelemnek tartalmaznia kell minden olyan releváns információt, amely alapján bizonyítható, hogy a változás nem érinti a vállalatnak a rá vonatkozó vámtételre való jogosultságát. Ha a vállalat nevének megváltozása nem érinti a vállalatra vonatkozó vámtétel igénybevételére való jogosultságot, a névváltoztatásról a Bizottság rendeletet tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(228) A vámtételek közötti különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében különleges intézkedésekkel szükséges biztosítani az egyedi dömpingellenes vámok megfelelő alkalmazását. A vállalatoknak, amelyekre egyedi dömpingellenes vámok vonatkoznak, a tagállamok vámhatóságai felé érvényes kereskedelmi számlát kell bemutatniuk. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Amennyiben a behozatalt nem kíséri ilyen számla, akkor a „minden más vállalatra" megállapított dömpingellenes vám alkalmazandó.

(229) Bár a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassanak a behozatalokra, nem a számla jelenti az egyetlen olyan elemet, amelyet a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük. Ugyanis, még ha a bemutatott számla teljesíti is az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében előírt összes követelményt, a tagállamok vámhatóságainak akkor is el kell végezniük a szokásos ellenőrzéseket, és – minden más esethez hasonlóan – további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) is bekérhetnek a nyilatkozatban foglalt adatok pontosságának ellenőrzése céljából, valamint annak érdekében, hogy az adott vámtétel alkalmazása a vámjognak megfelelően indokolt legyen.

(230) Amennyiben – különösen az érintett dömpingellenes intézkedések bevezetését követően – az alacsonyabb egyedi vámtételekben részesülő vállalatok kivitelének mennyisége jelentősen megnő, ez a mennyiségi növekedés önmagában is az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak tekinthető. Ilyenkor a jogszabályi feltételek teljesülése esetén kijátszásellenes vizsgálat indítható. E vizsgálat többek között irányulhat annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtételek eltörlésére és ebből következően országos vám kivetésére.

([48]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

(231) A dömpingellenes vámok megfelelő érvényesítése érdekében a „minden más vállalat” számára megállapított dömpingellenes vám nemcsak az e vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportáltak az Unióba.

(232) Azok az exportáló gyártók, amelyek a vizsgálati időszakban nem exportálták az érintett terméket az Unióba, kérelmezhetik, hogy a Bizottság a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok számára megállapított dömpingellenes vám hatálya alá vonja őket. A Bizottságnak három feltétel teljesülése esetén kell helyt adnia a kérelemnek. Az új exportáló gyártónak a következőket kell igazolnia: i. a vizsgálati időszakban nem exportálta az Unióba az érintett terméket; ii. nem áll kapcsolatban olyan exportáló gyártóval, amely exportálta az Unióba az érintett terméket; és iii. a későbbiekben exportálta az érintett terméket, vagy vállalt visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget arra, hogy az érintett terméket jelentős mennyiségben exportálja.

(233) Azok az exportőrök vagy gyártók, amelyek nem exportálták az érintett terméket az Unióba abban az időszakban, amelyet az exportjukra jelenleg alkalmazandó vám szintjének meghatározásához a Bizottság figyelembe vett, kérhetik a Bizottságtól, hogy a mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra vonatkozó dömpingellenes vámot vessék ki rájuk. A Bizottságnak három feltétel teljesülése esetén kell helyt adnia a kérelemnek. Az új exportáló gyártónak a következőket kell igazolnia: i. nem exportálta az érintett terméket az Unióba abban az időszakban, amelyet a kivitelére jelenleg alkalmazandó vám mértékének megállapításához használtak, ii. nem áll kapcsolatban olyan vállalattal, amely ezt megtette, és így a dömpingellenes vám hatálya alá tartozik, és iii. ezt követően exportálta az érintett terméket, vagy visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget vállalt arra, hogy az érintett terméket jelentős mennyiségben exportálja.

8.2. **Az ideiglenes vám végleges beszedése**

(234) Tekintettel a megállapított dömpingkülönbözetekre, és figyelembe véve az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár mértékét, az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket az e rendeletben megállapított mértékéig véglegesen be kell szedni.

9. **ZÁRÓ RENDELKEZÉS**

(235) Figyelembe véve az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([49]) 109. cikkét, az Európai Unió Bíróságának ítéletében előírt visszatérítés esetén az Európai Központi Bank irányadó refinanszírozási műveleteire alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában minden egyes hónap első naptári napján közzétett kamatlábbal megegyező mértékű késedelmi kamat fizetendő.

(236) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2016/1036 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki a Kínai Népköztársaságból származó, jelenleg az ex 2820 10 00 KN-kód (TARIC-kód: 2820 10 00 10) alá tartozó, az elektrolitikus eljárás után nem hőkezelt elektrolitikus mangán-dioxidok (elektrolitikus úton előállított mangán-dioxidok) behozatalára.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termékre vonatkozó, a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árra alkalmazandó ideiglenes dömpingellenes vámtételek a következők:

([49]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

Ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám (%)	TARIC-kiegészítő kód
Kínai Népköztársaság	Xiangtan Electrochemical Scientific Ltd Jingxi Xiangtan Electrochemical Scientific Ltd	8,6	899N
	Guangxi Guiliu New Material Co., Ltd Guangxi Xiatian Manganese Mine Co., Ltd	0	899O
	Guangxi Daxin Huiyuan New Energy Technology Co., Ltd	17,1	899P
	A mellékletben felsorolt más együttműködő vállalatok	10,1	
	Minden más vállalat	35,0	C999

(3) A (2) bekezdésben megnevezett vállalatok számára meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamok vámhatóságainak olyan érvényes kereskedelmi számlát mutassanak be, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: „Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség) (érintett termék)-t a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő a Kínai Népköztársaságban. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak.” Ha ilyen számlát nem mutatnak be, a minden más vállalatra alkalmazandó vámot kell alkalmazni.

(4) Ha az áru a szabad forgalomba bocsátás előtt károsodott, és emiatt a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árra a vámérték meghatározása keretében az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet ([50]) 131. cikkének (2) bekezdésével összhangban arányosítást kell alkalmazni, a fentiekben meghatározott minimális importárat a ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár arányosításának mértékével megegyező mértékben csökkenteni kell.

(5) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

A Kínai Népköztársaságból származó elektrolitikus mangán-dioxidok behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2023/2120 végrehajtási rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket véglegesen be kell szedni. A dömpingellenes vám végleges vámtételeit meghaladóan biztosított összegeket fel kell szabadítani.

3. cikk

Az 1. cikk (2) bekezdése módosítható új, a Kínai Népköztársaságban működő exportáló gyártók felvételével, amelyeket a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok számára megállapított megfelelő súlyozott átlagos dömpingellenes vámtétel hatálya alá kell vonni. Az új exportáló gyártónak igazolnia kell a következőket:

a) a 2022. január 1-jétől 2022. december 31-ig tartó vizsgálati időszakban nem exportálta az 1. cikk (1) bekezdésében megnevezett árut;

b) nem áll kapcsolatban egyetlen olyan exportőrrel vagy gyártóval sem, amely az e rendelettel bevezetett intézkedések hatálya alá tartozik, és amely együttműködhetett volna az eredeti vizsgálatban; valamint

([50]) A Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete (2015. november 24.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.).

c) a vizsgálati időszak vége után exportálta ténylegesen az érintett terméket, vagy vállalt visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget arra, hogy jelentős mennyiséget exportál az Unióba.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2024. március 13-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók

Ország	Név	TARIC-kiegészítő kód
Kínai Népköztársaság	Guizhou Redstar Developing Dalong Manganese Industry Co., Ltd.	899Q
	Guizhou Manganese Mineral Group Co., Ltd.	899R
	Prince Minerals China Ltd	899S
	Hunan Qingchong New Materials Co., Ltd.	899T